

svensk FALLSKÄRMS SPORT

svenska fallskärmsförbundets medlemstidning

NUMMER TVÅ 2017

ÅRGÅNG 46

Årets **riksstämma**

ESG från **fotografens** öga

Bilaga – **tävlingspoolen** 2017

CYPRES
Reliability made in Germany

JOIN

the CYPRES ROADSHOW

WIN
50%
OFF

NEXT
GENERATION
OF AAD

EXPERIENCE
the WSC, try out and
win a 50% off voucher

ENJOY
flying with tubes

MEET
the professionals

DATES
WWW.CYPRES.CC

Sommar

Innehåll, nummer 2, 2017

Snart är det sommar och vår bästa del av säsongen står för dörren med massor med läger, boogien, svenska mästerskap och annat kul.

Ledaren till det här numret skrev jag för flera veckor sedan och jag önskar att den hade kunnat få vara kvar i sin ursprungliga version. Men ibland händer saker man inte bara kan låta gå obemärkt förbi. Jag började hoppa 2011 och på mina ganska blygsamma sex år i sporten har jag redan fått erfara att många vänner eller vänners vänner både skadat sig allvarligt och omkommit. Som elev fick jag veta att i den här sporten kan man bara vara helt säker på en enda sak. Att antingen kommer man att skada sig själv eller så kommer någon man känner att göra det. Eller i värsta fall omkomma.

I helgen hände det man förr eller senare väntat på, att en klubbkamrat och riktigt god vän skulle mista livet. Jag har ännu inte tagit in det till fullo och har därför fortfarande svårt att skriva något personligt. Jag kan bara hålla med om de fina ord som kamraterna i klubben på Aros i Västerås skrivit.

När olyckor händer, och ännu värre dödsfall, försvinner en liten del av min glädje och vilja att vara kvar i sporten, trots att den här olyckan skedde i base, en aktivitet jag aldrig lockats av och därför inte kan identifiera mig med. Men än är jag kvar, och den fantastiska gemenskap vi har i vår sport som når sitt allra yttersta när vi delar en sorg över en förlorad hoppkamrat, saknar motstycke i mitt övriga sociala liv.

Så därför blir jag kvar. Blir vi alla kvar. Vi älskar sporten och vi älskar våra hoppkompisar. Livet går vidare och vi hoppar på genom säsongen till Richards goda minne. Vi är övertygade om att han hade velat det.

Med detta sagt händer det som mest ute i klubbarna just nu, samtidigt som det lugnar ner sig en aning på kansliet.

Förbundskurser och examineringar är genomförda och när sommaren kommer tar riksinstruktören, RI, välförtjänt semester. Alltid på jour dock, bara ett telefonsamtal bort, om något allvarligt händer. Läs mer om Petter i artikelserien "Nyfiken på", personen bakom RI.

Kansliet kommer att vara bemannat hela sommaren och tveka inte att höra av dig till vår e-post info@sff.se med de frågor som du kan tänkas ha.

I det här numret hälsar vi vår gästskribent Johanna Lundeborg välkommen som utan att tveka gett sig in i en för henne helt okänd värld. För första gången är en "ickehoppare" skribent på tidningen och det klarar hon med bravur. Missa inte att läsa hennes kåseri om fallskärmssportens underliga språk på sidan 34.

I tävlingsbilagan som är bifogad i det här numret får du en bra överblick över de grenar som ingår i fallskärmshoppning och alla formationer i fyrmanna formationshoppning, FS, och vertikal formationshoppning, VFS. Dessutom kan du ta del av de nya reglerna för friflygningens rookieklass. SM i frifallsgrenar och kalottformation kommer att genomföras hos Fallskärmsklubben Aros i Västerås i Svenska Fallskärmsförbundets regi. SFF hoppas på många tävlande, så se till att sätta igång och träna nu allihop.

Och kom nu ihåg att hoppa säkert, ha roligt och njuta av sommaren!

Penny

4 **Kalendariet.** Lösryckt, **notiser** om smått och gott.

6 **Ordförandespalten,** Peo Humla.

6 Få överraskningar på **riksstämman.**

8 Världens bästa coacher på årets **Flajflaj.**

10 Från hjärtstart till tankning på **Safety day.**

11 Förbundscommitteerna del 1 – **tävlingskommittén.**

12 **RI** Petter A-Thoor: "Kan ju vara så att..."

13 Incidentrapporter.

14 **DZ-kollen** – Skydive Algarve.

16 Hoppledaren – **chefen** på fältet

18 4yra 4rågor till nya **A-certare.**

Mittuppslaget – tävlingspoolen 2017

20 **Tips och trix** – flygspråk, spotting och uthoppssordning.

22 Extreme Sport Gathering från fotografens öga.

27 **Klimatsmart** kompensering till Kina.

28 **Nyfiken** på Petter.

32 **Klubbkollen** – Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg.

34 **Gästskribenten:** Ett alldeles eget språk.

35 Kontakta SFF.

Omslaget:

Kalle Sundholm, Fredrik von Schmalensee och Björn Gunnelöf hoppar helikopter under Gryttstock i Stockholms fallskärmsklubb 2016.

Foto: Mikael Kihlman

svensk FALLSKÄRMS SPORT

Svensk Fallskärmssport, ISSN 0280-11-X, är Svenska Fallskärmsförbundets tidning och distribueras med fem nummer per år till alla förbundets medlemmar.

Ansvärgivare

Peo Humla
Svenska Fallskärmsförbundet
E-post: ordforande@sff.se

Redaktör

Penny Robertson-Pearce
Turmvägen 4
746 52 Bålsta
Telefon: 0702-75 97 47
E-post: penny.robertson@telia.com

Redaktör

Anna Oscarson
Morkulllegatan 2
432 42 Varberg
Telefon: 0702-01 52 11
E-post: anna.oscarson@gmail.com

Produktion

Layout, originalarbete, bildredigering och distribution:
Anders Nyqvist,
Himmelsdyk,
Box 110,
438 23 Landvetter
Telefon 0709-45 81 43
E-post: himmelsdyk@telia.com

Annonser

Anders Nyqvist, Himmelsdyk,
adress som ovan, under "produktion".

Kommunikationsansvarig i SFF

Paula Zielinski
Stora Enbjänne 146
621 96 Visby,
Telefon: 0702-00 06 62
E-post: paula@sff.se

Signerade artiklar

Signerade artiklar speglar författarens bild av verkligheten och inte nödvändigtvis Svenska Fallskärmsförbundets.

Insänt material

Redaktionen ansvarar endast för beställt material. Vi förbehåller oss rätten att redigera insända texter och bilder. Godkännande av publicering i SFS är samtidigt publiceringsgodkännande av det tryckta materialet som en lågupplöst PDF-fil på hemsida för SFF eller SFS.

Utgivning

3/17: vecka 34
4/17: vecka 42
5/17: vecka 51
1/18: vecka 13
2/18: vecka 23

Kontakta redaktionen för besked om nästa materialdag.

Adressändring

Medlemmar i Svenska Fallskärmsförbundet (SFF) skickar adressändring till SFF (se nedan). Endast icke-SFF-medlemmar skickar adressändring till Himmelsdyk (se ovan "Produktion").

Svenska Fallskärmsförbundet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon kansli / RI: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post kansli: info@sff.se
Hemsida: www.sff.se

Kalendariet

På gång
2017

JUNI

- 6: Sveriges nationaldag.
- 10-12: Para WCS 1, precision, Kroatien.
- 21-25: Midsommarboogie Mohed, Söderhamns Fallskärmsklubb.
- 23-25: Para WCS 2, precision, Slovenien.

JULI

- 13-14: SM i swooping Gryttjom, Stockholms Fallskärmsklubb.
- 15-16: SM i precision, Skånes Fallskärmsklubb.
- 10-21: CISM, VM för militärer, FS4 och precision, Tyskland.
- 25-27: SM i frifallsgrenar, Västerås, Fallskärmsklubben Aros.
- 20-30: World games, Polen.
- 28-30: Para WCS 3, precision, Tyskland.

AUGUSTI

- 7-12: Europamästerskapen och världscupen, Tyskland.
- 11-13: Para WCS 4, precision, Italien.
- 14-20: Ultraboogie, Örebro Fallskärmsklubb.
- 24-30: Europamästerskapen i precision, Montenegro.
- 25-27: SM i tiomanna speedformation, Vårgårda, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg.

SEPTEMBER

- 8-10: Para WCS 5, precision, Österrike.
- 15-16: Storformationsträning, Vårgårda, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg.
- 16-17: SSC-swoop cup, Gryttjom, Stockholms fallskärmsklubb.
- 22-24: Para WCS, precision, Schweiz.

OKTOBER

- 20-22: VM indoor skydiving, Kanada.
- 28-29: Landslagsträff, Bosön.

NOVEMBER

- 11-12: SFF:s förbundskonferens.
- 27/11-1/12: Världscupen i swooping, Dubai.

Terry Clay

Förtjänsttecken 2017

I år tilldelades förtjänsttecken till följande personer som engagerat sig och gjort mycket för svensk fallskärmschoppning.

Guld: Ulf Tingnert, för mångårigt väl genomfört domararbete nationellt och internationellt inom stil och precision samt paraski. Även som förbundskapten för paraski 2017.

Guld: Uno Alpfors, för långvarigt engagemang lokalt, regionalt och nationellt som hoppare, instruktör, tävlande, kontrollant och förtroendevald.

Silver: Jonas Wallberg, för stort engagemang för sporten genom insatser som hoppare, tävlande, instruktör, pilot och domare

Brons: Ilkka Eriksson, för långvarig insats som pilot och flygchef och för engagemang i hoppverksamheten i stort.

Brons: Johan Bond, för långvarigt engagemang som instruktör och kontrollant, och för engagemang kring rundkalotthoppning.

Eftersom det inte anordnades någon fallskärmsgala i år bjuds de istället in till nästa års gala och deras insatser för sporten uppmärksammas då.

Bidragsinformation ute

Information om bidrag som går att söka för landets klubbar har gått ut till ordförande och bidragsansvariga i klubbarna. Nytt för i år är att alla klubbar *måste* komma igång med sin LOK-stödsredovisning för att kunna söka bidrag för verksamhet genom idrottslyftet.

Riksidrottsförbundet har gett Flygsportförbundet bakläxa. Vi redovisar vår ungdomsverksamhet alldeles för dåligt, och det går inte hand i hand med storleksordningen på de bidrag som klubbarna erhållit för satsning på ungdomsprojekt. De klubbar som ej tidigare redovisat LOK-stöd är välkomna att kontakta Penny på kansliet för support, mejla henne på: info@sff.se

Olika roller för styrelsens ledamöter

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse har fördelat olika ansvarsområden sammellan förutom det vanliga styrelsearbetet:

- Peo Humla: tillväxt, kansli och medlemservice, doping.
- Jens Grahm: försvarsmakten, doping.
- Gunilla Sigurd: värdegrunder.
- Paula Zielinski: kommunikation.
- Daniel Ingered: miljö, samarbete Flygsportsförbundet och SFF.
- Uno Asker: tävling.

Om du har funderingar kring de olika områdena, hör gärna av dig till den som är ansvarig.

Stort intresse för förbunds kurserna

Sista helgen i april gick hoppledarkurs 2 av stapeln på Bosön. Aldrig förr har intresset för att bli hoppledare varit så stort att SFF fått anordna två kurser samma år. Dessutom har det utbildats 36 godkända hoppmästare som under våren nu ska genomföra det praktiska momentet i steg 3 för att bli helt klara. Fyra kursledare utbildades samma helg som HM-kursen, alla blev godkända.

Den teoretiska tandemkursen hölls på kansliet 22-23 april och examinationen ägde rum på Johannisberg den 15-19 maj. De deltagare som ville göra AFF-examination samlades 5-7 maj på Bodyflight för kurs och träning i tunneln och på Johannisberg den 29/5- 2/6 för examination.

Vi gratulerar dem som genomfört sina utbildningar och önskar dem som snart ska göra examen lycka till.

Smälänningar i nytt världsrekord

I april sattes ett nytt världsrekord i fallskärmschoppning. Den här gången var det 24 hoppare över 70 år som stod för bedriften, två av dem var kvinnor. Det speciella är att alla i hoppet är 70 år eller äldre, vilket kvalificerat deltagarna för "J.O.S.", som står för "jumpers over seventy". Det förra rekordet för denna grupp av välbehållna hoppare var en 20-manna, som sattes 2013.

Två svenska hoppare, Janeric Axelsson och Bo Runbjörk från Smålands Fallskärmsklubb var med på rekordhoppet som ägde rum i Perris Valley, Kalifornien. I övrigt kom hopparna nedan på bilden från England, Australien, USA och Kanada.

"Det var en rolig upplevelse", kommenterar Janeric bedriften

Terry Clay

Motorhaveri för Erik-Erik

Stockholms Fallskärmsklubbs Twin Otter "Erik-Erik" drabbades av ett motorhaveri under en ferieflygning den 15 maj. Flygplanet hade varit uthyrt och var på väg att flygas hem när det inträffade. Piloten lyckades landa planet utan problem på Tallins internationella flygplats. Efter att mekaniker tittat på motorn visade det sig att planet behöver en ny motor. Hoppningen i Gryttjom fick ställas över Kristi himmelsfärdshelgen på grund av att klubbens styrelse inte lyckades få tag i något ersättningsplan.

"Alla klubbar i Sverige med användbara flygplan är kontaktade, likaså i Norge, Finland, Holland, England och norra Tyskland", skriver SF på sin hemsida.

Det är i skrivande stund osäkert när Erik-Erik kan vara tillbakka. I månadsskiftet maj-juni lånades Skånes Beaver in för att elevhoppning skulle kunna bedrivas.

Ny satsning från förbundet

Den här säsongen satsar förbundet på ett nytt projekt som ska ge säkrare och mer meningsfull hoppning för alla med upp till 200 hopp. Satsningen heter "Coaches Corner" och gjordes på försök med två klubbar i fjol. Coaches Corner-konceptet bygger på att klubbarna engagerar de mer erfarna hopparna som kan hjälpa till att coacha och vägleda A och B-certare.

Viktigaste delen i Coaches Corner handlar om säkerhet, både i frifall och kalott. Tanken är att klubbarna runt om i landet ska kunna ha individuella upplägg på det sätt som passar varje klubb bäst.

Ansökan med projektbeskrivning och budget skulle vara kansliet tillhanda senast den 15 maj. Information har gått ut till alla klubbars ordförande i april. Pengar har fördelats så rättvist som möjligt och SFF hoppas att projektet ska falla väl ut vilket kommer att kunna utvärderas efter säsongens slut. Senare i sommar hoppas vi att i tidningen kunna presentera några väl genomförda Coaches Corner.

SFF har en vindtunnelkommitté

I och med att Sverige har fått en vindtunnel har vindtunnelflygning också blivit en fråga för Svenska Fallskärmsförbundet att hantera. Snart är dessutom vindtunnel nummer två klar – en vindtunnel för flygning med vingoverall. SFF kände behov av en vindtunnelkommitté och en sådan har nu bildats bestående av Hercules Östberg och Anton Westman som båda sitter inne med stora kunskaper om vindtunnelflygning. Hercules var med i bygget av Bodyflight och har jobbat som tunnelinstruktör sedan den öppnades i april 2015. Anton Westman håller tillsammans med några andra på och bygger världens första vindtunnel för vingdräktsflygning. Den kunde du läsa om i förra numret.

"Det är bra att vi finns. Just för stunden gör vi kanske inte så mycket. Längre fram i tiden ser jag oss som en förlängd arm för SFF när de kan komma att behöva svar och har funderingar över tunnelflygning som sport och verksamhet. Vi kan skänka en djupare insikt i tävling inomhus och hur allt funkar praktiskt i övrigt. Kan bli riktigt gynnsamt för vår sport om vi används rätt", säger Hercules.

Till minne av Richard Lidström

Richard Lidström omkom tragiskt fredagen 26 maj under ett basehopp i Italien.

Det finns inte tillräckligt med positiva ord i världen för att beskriva en person som Richard. Livväl finns det inte ord som räcker för att beskriva den saknad och tomhet som han lämnar efter sig. Richards kärlek till vår sport och hans engagemang visste inga gränser. Han var alltid den som ställde upp som kompis för elever och nya hoppare med tips och hjälp. Som vän var Richard en fantastiskt varm och omtänksam själ med ett stort hjärta och en härligt skruvad humor.

Nu väntar en tung period med sorgebearbetning. Men betänk att Richards vilja var att vi fortsätter att leva, att vi skrattar, älskar och tar hand om varandra.

Flyg fritt älskade Richard.

Fallskärmsklubben Aros

- Choose from red, royal blue or charcoal color pattern
- Jump it just two weeks after order confirmation
- Available in a C yoke for main parachutes 120ft² through 190ft²
- Most options available including full articulation and the SkyHook RSL

In Sweden contact:
www.uffeshoppshop.se

Luffe's Hopp Shop

STOCK RIGS

www.sunpath.com

Sustaining member of the PIA | Made with pride in Raeford, NC, USA | www.sunpath.com

Några ord från ordföranden...

Min spalt den här gången vill jag berätta om styrelsens resultat, när vi samlades efter riksstämman och hur vi har valt att organisera oss med en tydligare prioritering kring så kallade fokusområden. Det tror vi är viktigt för att du som medlem ska kunna följa och påverka utformningen av sportens olika delar samt att styrelsen befinner sig ”nära verkligheten” för att snappa upp medlemmarnas syn på sportens utveckling.

Min första anhalt är dock det möte som jag och Riksinstruktören hade med representanter från försvarets fallskärmsskola i Karlsborg i början av maj. Vi träffade ledningen och diskuterade förbundets och skolans samarbete med vår roll som frivillig försvarsorganisation i centrum. Det var ett konstruktivt möte med skickliga representanter för den anrika militära hoppningen.

I konkreta ordalag, kommer vi att bidra till att militär personal ska ges bra förutsättningar för att närma sig den civila hoppningen genom exempelvis coaches corner-konceptet, bas- och instruktörsbehörigheter samt regelbundna kunskapsutbyten. Jag är väldigt förväntansfull och känner ett proffsigt och välkommet stöd från fallskärmsskolan.

Fokusområden i styrelsen är ett grepp för att vi ännu tydligare ska prioritera vårt engagemang och kunna driva aktiviteter i vår verksamhetsplan till den avsedda målsättningen. I detta har våra kommittéer det största ansvaret i kombination med de tillfälligt sammansatta arbetsgrupperna med frivilliga från sporten. Styrelsen har utsett ansvarig som kommer att prioritera följande fokusområden:

Medlemservice – en utvecklad kanslifunktion. Vi ska fortsätta resan med att etablera en robust kanslifunktion som finns nära medlemmarna med en hög servicenivå. (Ordförandes ansvarsområde.)

SFF, en naturlig del i totalförsvaret. Utvecklingen av vårt engagemang i det rådande omvärldsläget är ett naturligt steg för att regeringen och försvarsmakten ska kunna nyttja hela vår kompetens i hela konfliktskalan. I detta pågår dialog med försvarsmakten och den ska nu fördjupas och konkretiseras. (Jens Grahn's ansvarsområde.)

Tillväxt, ett måste i en alltmer konkurrensutsatt fritid. Vi som alla inom idrottsrörelsen har många konkurrenter som vill attrahera och engagera intresserade till att få tillfälle till upplevelser eller ett naturligt engagemang via barn/ungdomar etcetera. Vi har under flera år balanserat på cirka 1500 medlemmar och det är dags att ta näs-

ta steg för att minska medlemstapp och attrahera fler till det livslånga lärandet. (Ordförandes ansvarsområde.)

SFF:s antidoping/drogprogram. En självklarhet inom idrottsrörelsen och vi har kommit en bra bit på vägen. Nu återstår tydliga regler, testmetoder med en hög kvalitetssäkring samt utbildningsinsatser för medlemmar och kontrollanter. (Riksinstruktörens ansvarsområde.)

SFF:s värdegrund. I vår roll som frivillig försvarsorganisation och idrottsrörelse, är det en självklarhet att vi vilar på sunda moral-etiska värderingar, respekt för allas olikheter och att vi tillvaratar dessa egenskaper för att utveckla sporten. (Vice ordförandes ansvarsområde.)

SFF:s miljöarbete. Vi är ett föredöme inom flygsporten med vår klimatkompensering och det är dags att ta nästa steg för att utveckla vårt miljöledningssystem. I detta finns även uppdraget att utse vilken kommersiell aktör som vi tilldelar insamlade medel för att de nyttjas för att skapa bäst effekt, både på kort och lång sikt. (Daniel Ingereds ansvarsområde.)

Genom riksinstruktören ska vi fortsätta vår implementering av en ”lärande säkerhetskultur” och genom det bli ett föredöme såväl inom fallskärmssporten internationellt som inom extrem-sporter i Sverige. Jag är förhoppningsfull kring RI:s genomtänkta plan mot 2020, då vi på allvar kan säga att vi gjorde det, med ett fint resultat.

Övrigt är styrelsens representanter laddade med Paula Zielinski som kommunikationsansvarig i både vått och torrt. Vi har ett bra kris- och ledningssystem som kontinuerligt ska öva för att inte kunskaperna ska falla i glömska. Uno Asker har satt sig ned rakt i tränings- och tävlingsmyllan med vår tävlingskommitté och allt fler utövarer som vill tävla! I detta kommer Uno även att omhänderta Indoors utmaningar.

Har du hunnit med årsförsta eller redan tvåsiffrigt? Nu drar vi igång säsongen på allvar med fokus och det aktiva lärandet. Jag ska mycket stolt medverka på försvarets veterandag den 29 maj och njuta av våra skickliga uppvisningshoppare som kommer med tandempassagerare med mera från skyn på Gärdet i Stockholm.

Nu får sommaren komma och en massa härlig hoppning både i tunnlar och bland molnen!

Peo Humla,
ordförande i SFF

Få över

Det blev ingen fallskärmsgala i år och riksstämman avhandlades på rekordtid med få heta diskussioner. Samma styrelse fortsätter och tunnelflygning blir något som SFF får hantera mer framöver.

Text och foto

Anna Oscarson

Förr om åren hade Svenska Fallskärmsförbundet svårt att locka folk till riksstämman som är förbundets årsmöte och dess högsta beslutande organ. Genom att arrangera en fallskärmsgala i anslutning till riksstämman ökade deltagarantalet. Men i år var Karlsborg upptaget så SFF fick leta efter ett annat ställe. De alternativ som undersöktes för galatillställningen visade sig bli för dyra, därför ställdes fallskärmsgalan in. Några ytterligare alternativ framkom visserligen, men tiden blev för knapp för att utvärdera dessa.

Riksstämman hölls på Quality hotell i Arlandastad den 11 mars. Ordförande Peo Humla var på tjänsteresa utomlands, istället höll vice ordförande Gunilla Sigurd i stämman. Även riksinstruktör Petter Alfsson-Thoor var på resande fot.

En genomgång av förbundets ekonomi visade att bokslutet för 2016 blev positivt.

”Men det är inget bra resultat. Vi fick extra tilldelning av Flygsportförbundet på 70 000 kronor. Hade vi inte fått det hade vi hamnat på minus”, säger Stefan Nilsson, kassör.

Något annat som hjälpte upp resultatet var att tävlingskommittén, TK, inte utnyttjade alla sina tilldelade medel. Där blev 250 000 kronor av de 995 000 kronorna som låg i budgeten över. Anledningen till det var att färre lag och tävlande än beräknat åkte ut och tävlade.

Förbundets revisorer Bengt Johansson och Leif Carlström beviljade styrelsen ansvarsfrihet för räkenskapsåret.

Lägre avgift för unga

Några propositioner och motioner avhandlades. Förbundsavgiften ligger kvar på 2 200 kronor även 2018. Två nya medlemskategorier införs för vindtunnelklubbar. Dessa är tunneltävlingsmedlem respektive icke tunneltävlingsmedlem. Anledningen till uppdelningen är att de olika medlemskategorierna ska ha två olika förbundsavgifter.

”Icke tunneltävlingsmedlem är troligtvis främst barn och ungdomar. Vi vill hålla en mycket låg förbundsavgift för dem så att denna inte ska bli ett hinder”, säger Gunilla.

E-post: ordforande@sff.se

Svenska Fallskärmsförbundet • Sjöhagsvägen 2 • 721 32 Västerås

raskningar på vår riks- stämma

Förbundsavgiften för tunneltävlingssmedlem beslutades till 1 200 kronor per år. Då ingår ingen försäkring men prenumeration på Svensk Fallskärmsport. Icke tunneltävlingssmedlem får betala 250 kronor per år. Där ingår varken försäkring eller tidning.

Ytterligare en proposition handlade om vindtunnel. En stadgeändring föreslogs, där även träning i vindtunnel nämns i stadgarna. Den röstades igenom.

”Själva tunnelflygningsaktiviteten skiljer sig inte mellan tävling och träning. SFF:s övergripande ansvar för tunnelklubbers verksamhet finns redan där, oberoende om klubbens huvudsyfte är träningsverksamhet eller tävlingsverksamhet”, säger Gunilla.

Ändring av stadgar

Ett tillägg i stadgarna gällande rösträtt gjordes, vilket innebär att tunnelklubbar endast kan tillgodoräkna sig tunneltävlingssmedlemmar i detta sammanhang.

Den sista propositionen gällde styrelsens mandatperiod och sammansättning. Ordföranden väljs på ett år och övriga poster har en mandatperiod på två år. För att alla poster i styrelsen inte ska förnyas på en gång väljs halva styrkan under jämna år och halva udda år.

”Det är oklart när udda blev jämnt vad gäller valen, men nu ändrar vi för att spegla verkligheten”, säger Gunilla.

Två övriga ledamöter och en suppleant kommer att väljas jämna årtal fram-

över. Kassören, en övrig ledamot och en suppleant väljs udda årtal.

Motioner avslogs

Fallskärmsklubben Aros hade lämnat in två motioner. Den ena handlade om tandempiloter som i dagsläget betalar 2 300 kronor mer i licensförnyelse än övriga hoppare. I motionen föreslogs att avgiften som betalas till SFF för varje utfört tandemhopp höjs från 20 till 50 kronor. Motionen avslogs med motiveringen att det skulle bli dyrare för klubbarna. Med anledning av att tandempiloter också tjänar pengar på hoppningen ansågs att de borde ha råd med den högre förnyelseavgiften.

Den andra motionen handlade om krediteringar. FK Aros anser att förbundets krediteringsrutin är onödigt krånglig. Förbundsstyrelsen höll inte med. Om systemet skulle ändras enligt motionen skulle det innebära mer administration för SFF centralt. Motionen avslogs. Två klubbar motsatte sig. Förutom FK Aros var det Fallskärms Gefle Crew Club.

Styrelsen fortsätter och revisorerna blev omvalda. Robbin Havasi valde att

lämna sin plats i valberedningen. Kent-Ove Ulander och Sebastian Berglund (suppleant) valdes in.

Narit Pidokrajt fortsätter som representant i Flygsportförbundets styrelse och Penny Robertson-Pearce är suppleant.

En fråga som luftades under riksstämman var den om den höjda flygskatten.

”Som förslaget ser ut nu påverkas vi inte”, säger Uno Asker. ■

SFF:s ordförande Peo Humla var på tjänsteresa utomlands, vice ordförande Gunilla Sigurd höll därför i årets stämma.

Penny Robertson-Pearce, Henrik Raimer, Rickard Backne och Lennart Vestbom.

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Ordförande – Peo Humla.

Vice ordförande – Gunilla Sigurd.

Kassör – Stefan Nilsson.

Ledamot – Daniel Ingered.

Ledamot – Paula Zielinski.

Suppleant – Uno Asker.

Suppleant – Jens Grahn.

Revisorer

Revisorer – Leif Carlström och Bengt Johansson.

Revisorsuppleant – Ulf Hjalmarsson.

Valberedning

Ledamöter – Sven Pettersson (sammankallande), Magnus Våge och Kent-Ove Ulander.

Suppleant – Sebastian Berglund.

Representanter i Flygsportförbundet

Ordinarie representant – Narit Pidokrajt.

Suppleant – Penny Robertson-Pearce.

Ledamot valberedning: Lennart Vestbom.

Suppleant valberedning: Andreas Frisk.

Svenska Fallskärmsförbundets styrelsemedlemmar. För deras ansvarsområden, se "Kontakta SFF" på sidan 35.

Peo Humla,
ordförande

Gunilla Sigurd,
vice ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Daniel Ingered,
ledamot

Paula Zielinski,
ledamot

Uno Asker,
suppleant

Jens Grahn,
suppleant

Petter
Alfsson-Thoor

*Kanslichef och
riksinstruktör*

Världens bästa coacher

För tionde året genomfördes det internationella friflygarlägret Flajflaj på Skydive Elsinore i Kalifornien. Ännu en gång radade flera av världens bästa coacher upp sig för att dela med sig av allt de kan och lite till. Jag hade glädjen att få prata lite extra med några av dem och här får ni också chansen att lära känna dem lite bättre.

Luis Prinetto

Från Venezuela, 37 år, började hoppa 1998. Bor i DeLand, Florida. Började coacha 2004, på heltid från 2010

När vi sätter oss ner för en intervju är det första som slår mig hur otroligt vänlig och ödmjuk Luis Prinettos framtoning är. Han berättar att han redan som ung ville hoppa fallskärm. Nu har han hoppat i nästan 20 år. Luis berättar:

”Jag gillar all sorts hoppning. Jag gör i princip allt och tycker allt är lika roligt. Förutom friflygning, vinkelflygning och dynamisk flygning, så flyger jag gärna wingsuit och hoppar base. Mellan uppdrag som coach och organisatör av läger hoppar jag mycket med mitt lag 'Fly4life' i DeLand, Florida där vår bas är.”

Fly4life

Luis flyttade till DeLand 2015 och tillsammans med sitt lag ”Fly4life” organiserar han läger och coachar, både i DeLand men också på läger runt om i hela världen. Laget tränar också sina egna färdigheter tillsammans och filmar mycket.

”Alla i laget är från Venezuela. Förutom mig är det Claudio Cagnasso, Richard Scheurich och Manuel Guevara”

I år blev Luis och Claudio tillfrågade om de ville coacha på Flajflaj tillsammans med andra coacher från hela världen. ”Det är mitt andra år på Flajflaj och jag trivs verkligen här. Jag tycker framför

allt att upplägget med små grupper är bra. Både för oerfarna men också för deltagare med mer erfarenhet.”

Erfaren organisatör

Luis lagkamrat Claudio har bara bra saker att säga om Luis.

”Jag har känt Luis i snart fem år och jag är så glad att få vara medlem i hans lag. Han är en verkligen bra ledare, lugn och omtänksam, alltid villig att dela med sig av sin kunskap och sin erfarenhet.”

Claudio fortsätter övertygande: ”Helt klart är Luis en av världens mest erfarna organisatörer, sprider superpositiv energi omkring sig och brinner verkligen för sporten.”

Varit i Sverige

Luis har varit i Sverige vid ett par tillfällen, bland annat som coach på ”No Gravity” i Gryttjom och även på ”Angleweek” i Näsinge utanför Strömstad. Förhoppningsvis får vi se mer av Luis i Sverige i framtiden. De som får chansen att hoppa med honom då kan skatta sig lyckliga. ■

Kim Törnwall utstrålar energi och sprider mycket glädje omkring sig. Han har en härlig humor och med glimten i ögat lockar han fram det bästa ur sina elever.

Kim har tre års tjänstledigt från sitt lärarjobb i Vanda nära Helsingfors för att satsa på coachning på heltid. Han berättar:

”Förut blev det att jag använde alla skollov till att åka runt på olika läger för att coacha. Det var liksom min hobby. Ett av de första lägren jag coachade på var 'No Gravity' i Gryttjom och sedan har det rullat på.”

Flyttat till Österrike

Kims fru fick jobb i Österrike, i Graz söder om Wien, och de flyttade dit för ett halvår sedan. Nu när Kim kan satsa helhjärtat på att coacha är han fullbokad ända till oktober.

”Ett av mina absoluta favoritläger är Flajflaj. Det är så härlig stämning här och upplägget med två veckor är suve-

ränt. Då kan det verkligen börja hända saker för deltagarna”

Glädje är viktigt

Kim säger: ”Jag är kanske inte den bästa flygaren själv men man kan ändå satsa på att vara en bra coach. Jag försöker skapa mycket glädje för då blir det oftast lättare som elev att lära sig, när man slappnar av och har kul.”

”Jag tänker hålla på så länge jag har roligt och får uppdrag. I år vill jag även satsa lite mer på min egen utveckling. Mina egna favoritcoacher är Luis och Claudio men även Mikey Carpenter.”

Säkerhetsmedveten

Marius Sotberg, organisatör för Flajflaj, som känner Kim väl säger: ”Kim är rolig och påhittig men tullar aldrig på säkerheten. Han är otroligt säkerhetsmedveten. Det finns ett allvar bakom den skojiga ytan och Kim är en av de mest intelligenta människor jag känner.”

Pretty in pink

Kim som tagit sig tid för en intervju under lunchen mitt emellan två coachhopp,

Kim Törnwall

Från Finland, 50 år, började hoppa 2006. Har 4.200 hopp och bor i Österrike. Gymnasielärare i historia och samhällskunskap

måste avsluta för att hinna gå igenom nästa hopp med sin grupp. Han syns lång väg när han stegar iväg med sin rosa och vita overall med matchande hjälm. En färgstark person, lätt att tycka om. ■

när

Flajflaj

fyllde tio

Text **Penny Robertson-Pearce**
Foto **Tomas Almbo**

Domitille "Domi" Kiger

Från Paris, Frankrike, 33 år. Har 16 år i sporten. I friflygarlandslaget Kristal från 2009 till 2012. Tävlrar i dynamiskt, fyrmanna med Joyrider team och tvåmanna med Windoor woman.

Det är väderbrejk på Skydive Elsinore och vi får tid för en längre pratstund med Domitille "Domi" Kiger. Hon är en härlig personlighet, full av energi och vi hinner nästan prata igenom hela Domis hoppkarriär.

Domi började hoppa redan som 16-åring, när hon fortfarande studerade. Men först åtta år senare, 2008, kom hon igång på allvar när hon blev del av friflygarlaget "Kristal" som första året vann intermediate-klassen på franska mästerskapen.

Domi säger om fortsättningen: "Redan året efter fick vi chans att bli landslag, trots att vi inte hunnit börja tävla i öppna klassen, eftersom tidigare landslag hoppat av. Vi fick jättebra stöttning av franska förbundet som betalade alla träningshopp och all coachning. Vi fick också fria resor till alla tävlingar och det hela gav resultat. Vi kom trea på världscupen samma år."

Många framgångar

Tillsammans med laget Kristal vann hon europamästerskapet och världscupen 2011 och året därpå vann de världsmästerskapet i Dubai.

Efter VM avslutade laget sin satsning och istället gick Domi tillsammans med tre andra tjejer ihop till ett tunnellag, "Joyrider team". Hon har varit väldigt engagerad i utvecklingen av grenen dynamisk som är en relativt ny gren och en utveckling av friflygningen i tunnel. Dynamisk friflygning är i ständig rörelse. Domi har organiserat tävlingar, utvecklat disciplinen och är också domare och kommentator.

"Jag varvar mellan att tävla själv, döma och organisera tävlingar i tunnel."

I sporten på heltid

"Jag coachar, hoppar, flyger vindtunnel och organiserar tävlingar på heltid. Det blir mycket resande men jag gillar att ha fullt upp."

Domi coachar på Flajflaj för fjärde året och trivs jättebra här. "Det är en härlig gemenskap mellan alla coacher och deltagare. Många är mina bästa vänner och lite som en familj för mig".

Före Flajflaj tog Domi semester en månad för första gången på länge och det var välbehövligt efter ett ganska tufft år för Domi personligen.

Förlorade pojkvännen

Domis pojkvän, David Reader, som hon träffade i Voss för fyra år sedan förolyckades tragiskt i en olycka med vingoverall förra sommaren.

"Det har varit ett tungt år, men tack vare otroligt stöd från mina vänner så har jag tagit mig igenom de senaste åtta månaderna." Där tystnar Domi en stund och jag känner av hennes sorg.

Luis som är en av Domis bästa vänner säger: "Domi är så otroligt varm och vänlig. Hon är stark, driven och superprofessionell i allt hon gör."

Fullspäckt program

Nästa anhalt efter Flajflaj är Japan där Domi ska delta vid invigningen av en ny tunnel i Tokyo. Hon skall även hjälpa till med planeringen för en tävling där nästa år. På frågan om vi kan hoppas på att få se henne i Sverige svarar hon:

"Jag vill jättegärna komma till Sverige och coacha, men hittills har det alltid

krockat med något annat evenemang där jag är bokad. I juni kommer jag i alla fall för att vara med på vingoverall-läger i Gryttjom."

Vi får hoppas att vi lyckas boka in Domi i framtiden. Hennes energi och positiva inställning gör henne till en mycket uppskattad coach.

Nöjda deltagare

Nils Hedström, deltagare på Flajflaj för tredje gången och med ett tiotal olika friflygarläger bakom sig fick tillfälle att ha alla tre coacherna under Flajflaj.

Nisse tycker att alla tre coacherna var jätteduktiga och alla tre hade bra idéer på roliga och utvecklande hopp.

"Kim har en jättehärlig personlighet och är väldigt bra på att hantera människor. Det är alltid roligt att hoppa med honom både när hoppet gått som man tänkt och när det verkligen inte gjort det."

Han fyller på om Luis Prinetto: "Han flyger som en gud i luften. Helt obehindrat och naturligt verkar han ha koll på alla i gruppen och kan ge tecken åt alla under hoppet. Luis är inte den som är mest högljudd eller tar mycket plats på hoppfältet men han kommer alltid med väldigt genomtänkt feedback efter hoppet."

Nisse, avslutningsvis om Domitille Kiger: "Domi fokuserar mycket på mental förberedelse. Hon är väldigt noggrann och kollar på allas filmer för att kunna ge så bra feedback som möjligt till alla efter hoppet. Det är en väldigt pedagogisk och duktigt flygare. När vi andra vinklade så snabbt vi kunde hade hon fortfarande lite kvar att ge."

Nisse Hedström

Alla coacherna på årets Flajflaj

Axel Salomonson, Sverige	Mauri Väistö, Finland
Bart Hooljen, Holland	Leena Väistö, Finland
BJ Michaeli, USA	Ode Siivonen, Finland
Claudio Cagnasso, Venezuela	Marie Sjödin, Sverige
Daniel Croft, USA	Per Nissborg, Sverige
Domitille Kiger, Frankrike	Rafael Schwaiger, Tyskland
Joakim Wetterfors, Sverige	Richard Scheurich, Venezuela
Karim Ennasri, Sverige	Tim Douglas, Nya Zeeland
Kim Törnwall, Finland	Nadav Schwartz, Israel
Lawrence de Lauberde, Frankrike	Fabian Ramseyer, Schweiz
Luis Prinetto, Venezuela	Johan Karlsson, Sverige (kalottinstr.)

Från hjärtstartare till tankningsrutiner på

Safety day

Idén med en gemensam säkerhetsdag för medlemmarna i alla klubbar kommer från USA där man gjort så i många år. Det är ett lyckat koncept och vi har tittat lite på vad som gjordes ute i landet. Här belyser vi några särskilt bra eller lite annorlunda initiativ.

Text Penny Robertson-Pearce
Foto Privat arkiv

Flera klubbar satsade på skade- och livräddningskurs. Bilden är från en olycka efter ett övningshopp i swooping 2006.

Flera klubbar valde att ha någon form av första hjälpen-utbildning. I Söderhamn fick man besök av Kenneth Holm från trafikskadestudenter i Gävleborg, som även varit verksam som ambulansförare i 40 år.

Åke Malmgren, medlem i SÖFK, berättar: "Vi var 15 medlemmar på plats och hade en riktigt bra skade- och hjärt-lungräddningskurs under en halvdag i klubbstugan."

Förutom att öva på livräddningsdockor, fick deltagarna prova på att använda en hjärtstartare. Åke känner sig mycket säkrare efter kursen. "Om en olycka skulle hända i framtiden så kommer jag att känna mig tryggare och vara säkrare på vad som behöver göras. Framförallt kommer jag att våga agera."

Ofta stora blödningar

Det var en ganska omfattande utbildning som tog upp de flesta akuta situationer.

"Vi fick lära oss hur man agerar vid drunkningsolyckor, förgiftningar och om någon sätter i halsen. Vi tittade också på en bra instruktionsfilm som visade hur man på bästa sätt kan flytta en nackskadad person genom att hålla i kläderna på rätt sätt."

Även i Nyköping och på Gotland övades det friskt på första hjälpen. På Gotland lades stor vikt vid hur man stoppar blödningar om olyckan är framme. Det blir ofta stora blödningar i samband med lärbensbrott, som är vanligt om en

fallskärmschoppare landar riktigt illa. Paula Zielinski berättar:

"Jag hade själv precis kommit hem från en utbildning i akutsjukvård i London och föreslog att jag kunde dela med mig av kunskaperna, framför allt att kunna stoppa allvarliga blödningar. Jag hade genomgången någon vecka efter Safety day eftersom vi ändå behövde komplettera med saker som borde tagits upp under just den dagen"

Piloterna hade ordet

I Stockholms Fallskärmsklubb delades Safety day upp på två dagar. Dag två var samma helg som hoppstart, första helgen i maj. En av punkterna på programmet var att några ur pilotkåren hade en egen genomgång gällande flygplan och nödrutiner i flygplanet. Pelle Scherdin, Claes Bertenstam och Classe Pehrsson började med att gå igenom ilastnings- och tankningsrutinerna och att optimera tiden det tar. På så sätt hinner man få upp två till fyra extra lifter per dag.

Vidare övades nödsituationer i flygplanet som är en viktig procedur. Den övas med rätta på många klubbar, vilket dessutom bör göras regelbundet.

Nödhopp under 300 meter rekommenderas inte. Vid en akut situation kommunicerar piloten via liftchefen/hoppmästaren eller till hopparna direkt. Om nödläget är uppenbart och piloten inte ger några order tar hoppmästaren kommandot. Detta är viktigt att komma

ihåg i samband med att en liftchef/hoppmästare utses vid varje lift. Som utsedd ansvarig bör du alltid tänka igenom hur ett nödlägesscenario skulle kunna se ut, för att vara mentalt förberedd.

Priser att vinna

Precis som förra året skedde en utlottning mellan alla som deltagit under Safety day 2017. Tre förbundsavgifter för nästa år lottades ut och dessutom 50 tröjor med texten "Safety day".

Årets agenda – som riksinstruktören Petter Alfsson-Thoor skickat ut – innehöll bland annat uppföljning av ett redan påbörjat arbete från chefsinstruktörernas håll: en säkerhetskultur för klubben ska tas fram och fastställas. På många klubbar utbildades även hopparna i den så kallade olycksmodellen där man genom olika verktyg – som exempelvis "fem varför" – lättare kan fastställa varför en olycka eller ett tillbud skett.

Safety day har passerat och hoppningen är igång i alla klubbar. Säkerhetsarbetet fortgår dock ständigt. Tillsammans skapar vi säkrare hoppning genom öppenhet och en vilja att dela med oss av våra erfarenheter.

Glöm inte bort i sommar att skriva tillbudsrapporter efter alla hopp som kändes som att det kunde gått fel. Av de rapporterna kan vi lära oss massor, till exempel att undvika beteenden och dåliga rutiner som så småningom kan leda till en olycka. ■

Det pågår mycket arbete i det tysta, och många ideella arbetstimmar läggs ner för att det överhuvudtaget ska vara möjligt för oss att göra det vi älskar – hoppa fallskärm. Först ut i vår serie att presentera några av dessa hjältar är tävlingskommittén, TK.

Tävlingskommittén

Text Anna Oscarson

Foto Peter Törneman

Tävlingskommittén, TK, är ansvarig för all tävlingsverksamhet i förbundets regi. Det är klubbarna som arrangerar tävlingar som svenska mästerskap, distriktsmästerskap och riksmästerskap, men de får support av TK.

Zeljko Tanaskovic är chefsdomare och alternate IPC-delegat. Han sitter med i TK:s styrgrupp.

”Det som driver mig att engagera mig i TK är att fallskärmshoppning ska vara erkänd som idrott. Jag har älskat sporten sen jag var 15 år och själv tävlat mycket mellan åren 1982-1992. När jag kom tillbaka efter ett uppehåll insåg jag att det var för sent för att tävla men då ville jag ändå engagera mig och blev domare”, säger han.

Lena Kaulanen är TK:s ordförande, Gunlög Edgren är elitansvarig, Percy Kristersson materielansvarig, Elisabet ”Bettan” Mikaelsson IPC-delegat och

Uno Asker är förbundsstyrelsens representant i TK.

Grenansvariga

Utöver dem finns ett antal grenansvariga. Oscar Cottrell har hand om speedhoppning och vingöverallflygning. Han ansvarar också för Fallsvenskan. Robbin Havasi är grenansvarig för FS och VFS, både utomhus och i tunnel. För precision är Tony Månson grenansvarig.

För de artistiska grenarna, swooping och kalottformation saknas för närvarande grenansvariga så tills de posterna är fyllda – TK tar gärna intresseanmälningar – har Lena Kaulanen ansvar för dem.

Den grenansvariga sköter kontakten mellan de aktiva och TK. Inom swooping har det under längre tid varit ett bekymmer att det inte har funnits någon som kan hjälpa till att komma med synpunkter från de tävlande.

”När vi har tagit fram kriterier för landslag har det kommit klagomål.”

Om det finns någon som är intresserad av att bli grenansvarig får personen i fråga väldigt gärna ta kontakt med TK. Det är en fördel om det är någon som vistas mycket på fältet och vet vad grenen handlar om.

SM i vingöverallflygning

Vingöverallflygning (på engelska wingsuit) har nyligen godkänts som en egen gren både internationellt och i Sverige, men det har varit svårt att hitta någon klubb som ska organisera SM. När den här intervjun gjordes i april väntade TK på att en inbjudan skulle skrivas av vingöverallflygarna.

TK ser till att domarutrustningen finns på plats och fungerar vid tävlingar. Materielansvarige Percy sköter utrustningen och ser till att mjukvaran blir

Ovan: Några av våra domare i aktion: Lova Bannister, Zeljko Prajz och Pia Berggren.

Zeljko Tanaskovic.

forts. på sidan 17 ➤

Petter Alfsson-Thoor:

Kan ju vara så att...

Riksinstruktören
Petter Alfsson-Thoor

... i början som elev och nybörjare är ju fallskärmssporten farlig för att man inte vet hur man ska göra. Misstag sker och olyckor inträffar. Med tiden blir man tryggare och i sina egna ögon en både bättre och säkrare hoppare, varpå man omgående sneglar på närmast tillättna minsta tillgängliga fallskärm... perfekt.

Frågeställningen varför man egentligen behöver mindre parasit kan ibland överröstas av att den inre kliande parasiten till ego som mumlar ... viiiiiinnndeeen ... maann backaaaar i stark viiiiiind ... varav ett godkänt incitament till mindre fallskärm har skapats. Man vill ju inte backa i hård vind.

Så nu har man både en mindre fallskärm och hoppar i starkare vindar än tidigare. Ja-hopp.

C-cert = GoPro. Bäst att dra på sig dokumentationsverket. Gärna med standardfäste.

Sedan lugnar det ner sig ett tag tills det blir dags för den mytomspunna långflären, som hägrar i horisonten. Tänk att få flyga längs med marken i fräsig kroppsposition för att sedan glida på fötterna och sedan rumpen och få coola gräsfläckar på rätt ställe i sina måttbeställda knickers med tillhörande Vansdojor. Jepp, dit vill jag komma ...

Eller så blir man tandeminstruktör som med tom blick trycker igång bandspelaren på repeat varje morgon, och den största känslomässiga utmaningen är att komma ihåg vad passageraren heter när diplomaten ska delas ut. Nåväl och njae..., bara en lätt raljerande reflektion från minnet.

Våren är i full blom. Sommaren med semester hägrar snart runt hörnet. Förvåntansfulla hoppare runt om i landet längtar efter långa fina hoppdagar som avslutas med lika långa fina kvällar i gott sällskap med vilda diskussioner om vilka skosnören som ger bäst trackingvinkel.

Och det är ju så det ska vara. Och det blir oftast så. Men inte för alla.

Ett antal gånger per år ringer det i min telefon. På nummerpresentatören står det "Flygräddningscentralen". Min första tanke är alltid "Fan!" Nästa tanke är: "hoppas det inte är allvarligt".

Jag svarar i telefonen. Det är en lugn och trevlig röst i andra änden som säger "Det har skett en fallskärmsolycka på fält X".

Ett antal gånger per år ringer det i min telefon. På nummerpresentatören står det Flygräddningscentralen. Min första tanke är alltid 'Fan!' Nästa tanke är 'hoppas det inte är allvarligt'.

Jag frågar: "Vilken omfattning är det?" Återigen hoppas jag att det inte är allvarligt.

"Det är förmodligen ett brutet ben, ambulans är på väg", säger rösten på andra sidan. "Vi skickar en haverirapport till ordinarie adress".

"Okej, tack för hjälpen!" Jag lägger på luren och andas ut.

Kontaktar de som ligger i min telefonlista för att få reda på vilken information vi känner till och om det krävs vidare åtgärder. Därefter plockar jag upp mina barns plastleksaker från gräsmattan och stänger av vattenspridaren –

som precis varit skådeplatsen för ett sjöslag – går in, tar en kaffe och funderar på livsvalet.

Inom en timme hör klubbens chefsinstruktör eller hoppledare av sig och rapporterar vad som hänt. De följer upp med skaderapport när de vet mer.

Samtidigt ligger nu en hoppare och har jävligt ont på en gräsmatta som var tänkt att vara glädjens fält. En hoppare som inte får njuta av den långa fina sommarkvällen på klubben efter hoppningen.

Det kan vara du som ligger på gräsmattan nästa gång!

Någonting har hänt av någon anledning. En hoppare har skadat sig och resten av säsongen kan vara slut i bästa fall. I värsta fall kan även en skada som i fallskärmssammanhang verkar "lindrig" fortfarande få livsändrande konsekvenser.

Fundera på hur just du gör för att påverka risken i din hoppning. Gör du något som du vet har högre risk? Om det är så, vet du i så fall hur mycket högre risk? Och är det verkligen värt det, eller är det ett känslomässigt beslut utan mätbara värden?

Hur det än är, så kan du påverka hur farlig din hoppning blir utifrån hur du förbereder dig, och hur du förhåller dig till din egen kunskap. Kom ihåg det! Det gäller alla hoppare! Alltid!

Med blicken mot skyn,
Petter Alfsson-Thoor
SFF:s riksinstruktör

Incident där ambulans tillkallades

Tid i sport: 7 år.

Totalt antal hopp: 2 100.

Antal hopp av den typ som utfördes: 1 000 plus.

Antal hopp med aktuell utrustning: 300.

Typ av huvudfallskärm: Leia 79.

Avskrift från rapport:

"Blindman som gick fel (se bild nedan på "blindman"). Övar blindman, överstyr skärmen ner i marken, blir kastad därefter, landar på rigg, huvud och händer. Händerna blev avdomnade av slaget."

Cl:s sammanfattning:

Hopparen berättar att denne gör en blindman. Denna gången styr hopparen med bakre bärremmarna, vilket testats tidigare men som hen bestämt sig för att sluta med. Skärmen styrs snett och hopparen kastas baklänges i marken. Ambulans tillkallas men det var inga skador på hopparen.

Bättre planering och större försiktighet ska tas vid kommande blindman-manövrer.

Rl:s kommentar:

Leia 79 är en extrem högprestandavinge med en mycket hög egendrivning. Fallskärmstypen är mycket responsiv och kräver hög färdighet av landningstekniken. Små misstag nära marken kan lätt resultera i personskador.

Blindman är en manöver som förekommer i tävlingsgrenen freestyle i swooping. Precis som för andra tävlingsgrenar i swooping görs den då över vatten – en swoop-pond – för att lindra effekten av missbedömningar.

Att genomföra manövern över marken bäddar dessvärre för mer smärtsamma upplevelser vid missbedömningar än om man utför den över vatten. Den praktiska applikationen av blindman-manövern vid landning går att resonera kring, annat än att den ger poäng vid tävling.

Det framkommer inte av rapporten om hopparen hade haft problem att manövrera med bakre bärremmar tidigare, inte heller av vilken orsak man valt att sluta.

Det går dock att reflektera över av vilken orsak man återgår till ett betedande man valt att sluta med, kanske av vana eller glömska. Vilket det än är så kräver det ofta mer än vi tror att göra rationella beslut vid snabba lägen. Kanske det var ett sådant läge här. Man hade en plan som gick åt ett annat håll av gammal vana. ●

Vid en "blindman" vänder sig swooparen bakåt under färden längs gräset, det vill säga landar med ett halvt varvs snodd. Här Rikard Larfors, bilden har inte med incidenten att göra utan vill visa manövern blindman.

Rikard Larfors arkiv

Två incidenter tar vi upp denna gång. Den första ett tillfälle när en swoopmanöver som kallas "blindman" gick fel. Den andra incidenten kan drabba alla oavsett disciplin – en voltad rigg.

av Petter Alfsson-Thoor

Incident med reservdrag

Tid i sport: 8 år.

Totalt antal hopp: 450.

Antal hopp med aktuell utrustning: 50.

Avskrift från rapport:

"Drog huvudkalotten på 950 meter, som drog kraftigt till vänster efter öppningen. Sträcker mig upp och kompenserar med bakre. Upptäcker genast att riggen är voltad. Höjden är cirka 850 meter. Bestämmer mig genast för ett reservdrag, utför proceduren och hänger under bärande reserv på cirka 750 meter."

Cl:s sammanfattning:

Hopparen upptäcker efter drag att kalotten är voltad, kuttar och drar. Samtal med hopparen som säger att linkoll är gjord och att hen inte minns att det var något onormalt med packningen. Bedömer ändå detta som sannolikt packfel."

Rl:s kommentar:

Bra att hopparen gör ett snabbt och beslutsamt agerande.

Volta riggen kan man göra vid olika tillfällen under packningen. Om voltningen av linorna sker över slidern så är det lättare att upptäcka under packningen. Om det däremot sker under slidern kan voltningen ha inträffat både före och under packjobbets gång. Man kan ha klivit ur riggen så att den faller ett varv baklänges och man uppmärksammar inte voltningen under packjobbet eftersom den är under slidern. En variant som förekommit tidigare är när bagen skall läggas i höljat – då kan bagen träs mellan bärremmarna, vilket är svårt att upptäcka och en slags voltning, eller trassel, uppstår.

Hur undviker man att det inträffar? Jo, man jobbar systematiskt i ett kontrollerat tempo. Det i sig kräver en medvetenhet om hur man jobbar, alltså om man gör det fort eller lugnt. Undvik distraktioner vid kritiska moment, närminnet spelar oss ibland ett spratt. Vi blir distraherade, släpper uppmärksamheten för en liten stund, och återgår sedan. Det kan få oss att hoppa över en kontroll som vi normalt gör. Vi märker det inte ens eftersom vi packat så många gånger tidigare.

Kom ihåg att ryggsäcken med vikt tyg är grejen som räddar livet på dig. Packar du som om du bara hade en fallskärm? Förmodligen inte, men om du leker med den tanken? Skulle du hantera din packning annorlunda mot hur du gör idag? ●

DZ-kollen Algarve

Vid den vackra atlantkusten i södra Portugal ligger Skydive Algarve som är ett av tre kommersiella hoppfält som drivs av samma ägargrupp. Hit kommer många hoppare för att njuta av skönt hoppvädret vår och höst, fantastisk utsikt och en mängd olika läger och boogien som anordnas här.

Text Penny Robertson-Pearce
Foto Roy Wimmer Jaglom

Med flyg till Faro i södra Portugal har du endast 40 minuter med bil innan du kommer till Portimao där hoppfältet är beläget. Peter Ekström, som började hoppa 1995 och har gjort drygt 4 800 hopp, har deltagit på två storformationsläger där i år. Han berättar:

”De är otroligt behjälpliga på Skydive Algarve. Om man hör av sig till dem inför resan så hjälper personalen i manifestet dig med att både boka hyrbil och boende. Våldigt smidigt.”

Fint läge vid kusten.

Den närmaste orten Portimao ligger 1,5 kilometer från hoppfältet och där finns boende i alla prisklasser. Hostel med självhushåll ligger på runt 20 euro per natt och finare hotell uppemot 100 euro. Alvor, som är en något mindre ort, ligger fem kilometer från hoppfältet och är ännu ett alternativ för prisvärt boende.

”I Portimao finns det gott om restauranger och till stranden är det bara fem kilometer. När jag var där senast i april så

var det som svensk sommar. Riktigt skönt badväder för den som vill koppla av med en stranddag också”, berättar Peter och fortsätter: ”Läget vid kusten gör att utsikten i frifall är magisk. Beläget i hörnet så ser man Atlanten både i söder och i väster.”

Stor kapacitet

Skydive Algarve nyttjar tre flygplan från ”wingglider europe” som har åtta flygplan fördelade på sina tre hoppfält i Europa. Skydive Spain och Skydive Hibaldstow i England är de två andra hoppfälten. Planen används helt eller delvis beroende på säsong och hur stort tryck det är. Den snabbaste är en Dornier som tar 15 hoppare och flyger till full höjd på 13 minuter.

Dessutom har de både en större Cessna Caravan som tar 17 hoppare och ett

Skydive Algarve

något mindre flygplan, Finist Single. ”På storformationslägret fanns det möjlighet att flyga rote och på så sätt fälla drygt 40 hoppare samtidigt.”

Många läger och boogien

Tre gånger per år anordnas större boogien och då kommer hoppare från hela världen. Dessutom anordnas en hel del läger, förutom storformation även friflygläger och FS4-läger.

Själva hoppfältet har stort landningsfält och en rejäl packhangar. I flyghangaren finns utrymme för att rulla och gå igenom hopp. Det finns många TV-skärmar runt om i lokalerna som kan nyttjas för genomgångar.

”Det finns ett kafé på hoppfältet som har enklare rätter och smörgåsar, fungerar absolut som lättare lunchalternativ om man inte tar med eget”, säger Peter.

Professionellt men dyrt

Eftersom Skydive Algarve drivs kommersiellt så förväntar man sig med rätta att det sköts professionellt.

”Man blir inte besviken”, säger Peter. ”Det är superproffsigt och effektivt. Men såklart kostar det lite mer än vad man är van vid hemma.”

Priserna för hopp från 14 000 fot, 4 300 meter, ligger på 31 euro och köper man häften om 10 eller 25 hopp blir det något billigare. Passar man på att åka den veckan varje månad som det är så kallad ”Skysaver week” så kostar hoppen ”bara” 27,90 euro.

Härligt resmål

Förutom riktigt skönt väder under den bästa tiden som är vår och höst – sommaren kan bli lite väl varm – så erbjuds en hel del extra. Härliga strandlandningar anordnas regelbundet, och vill man göra annat än att hoppa fallskärm så ligger Lissabon bara ett par timmar bort. I närområdet finns både vattenpark, organiserade båtturer, gokart och möjlighet till bad och surfing. Vid kusten fläktar det alltid lite men vindarna är vanligtvis hoppvänliga och vädret är relativt solsäkert året om.

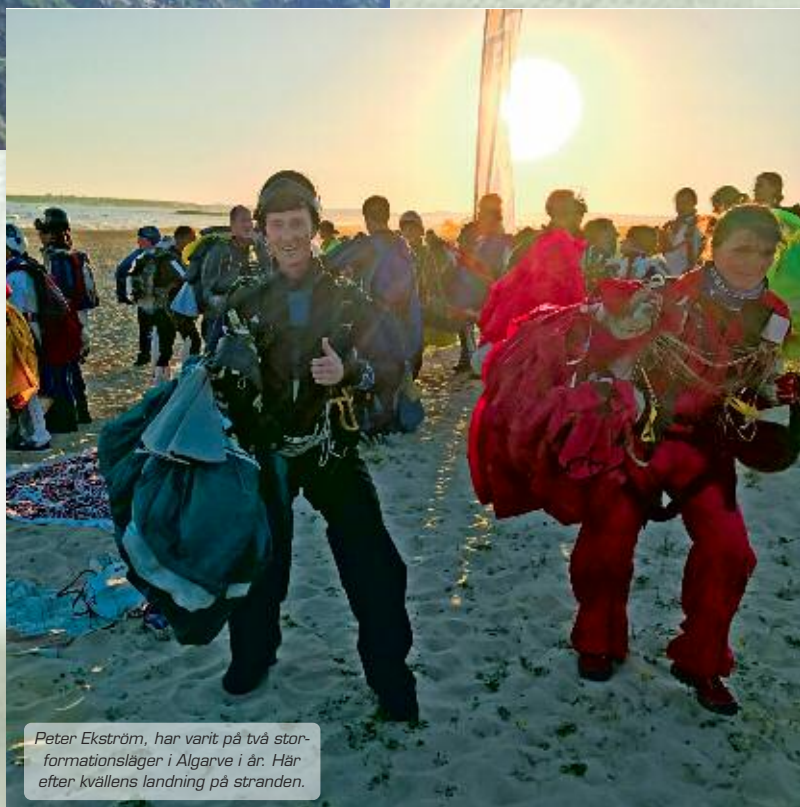
”Jag rekommenderar verkligen andra hoppare att åka hit, jag kommer definitivt åka hit flera gånger”, avslutar Peter. ■

I bakgrunden närmaste orten Portimao, med boende i alla prisklasser.

Skydive Algarve, Portugal

Hemsida och kontakt: www.skydivealgarve.com
e-posta till info@skydivealgarve.com

Kommande evenemang: 8-13 oktober – Paradise Portugal 2017, friflygläger. 22 december till 5 januari – Christmas boogie.

Peter Ekström, har varit på två storformationsläger i Algarve i år. Här efter kvällens landning på stranden.

Ekströms arkiv

Alla hoppfält i Portugal

1. Skydive Algarve, Portimao
2. Skydive Braganza
3. Sky fun center, Proenca-a-nova
4. Sky medley skydive center, Ponte de sur
5. Skydive Braga
6. Skydive Europe, Espinho
7. Skydive Maia
8. Skydive Portugal, Evora

Hoppleddaren

Varje år utbildar Svenska Fallskärmsförbundet ett fyrtiotal nya hoppleddare som efter avslutad utbildning åker hem till sina klubbar och ansvarar för hoppverksamheten. Det är ett ansvarsfullt uppdrag och inte alltid så enkelt. Här presenterar vi några av hoppleddarens alla uppgifter där några erfarna hoppleddare och förbundskursledare ger sina allra bästa tips.

Text: Penny Robertson-Pearce
Foto: Petter Alfsson-Thoor

Hoppleddare GP pekar ut var spotten är...

Robbin Havasi

- Förbundskursledare och hoppleddare sedan åtta år, FK Aros.

”Mitt bästa tips är att alltid gå ut med liftplaneringen (loadsheet) själv och vara med vid ilastningen. På det viset kan jag vid behov kommunicera med både hoppare och pilot om det till exempel blivit förändringar i vindstyrka och så vidare. Det ger mig också en bra uppfattning om vilka hoppare som är på liften och vad de tänker göra. Ibland kan jag hjälpa till med uthoppordning eller bara försäkra mig om att alla har koll på vad som gäller.”

Niclas Pridmore

Carolina "Carro" Mallwitz

- Hoppleddare med cirka 100 hoppleddardagar i Stockholms Fallskärmsklubb.

”Mitt bästa tips till den som tycker det är svårt att bedöma om det är hoppbart väder – ställ två frågor till dig själv, baserat på vilka hoppare som är på fältet:

1. Skulle jag själv vilja hoppa i det här vädret?
2. Vill jag ansvara för hoppare som ska hoppa i det här vädret?

”Dessutom ska man inte glömma bort att piloten är din bästa hjälp att bedöma väder och vind. Rådfråga piloten vetja!”

Thomas Almqvist

Jesper Bergstrand

- Hoppleddare med 26 års erfarenhet, från Örebro Fallskärmsklubb. Varit hoppleddare även på Aros, Arvika och Bermudaboo-gie, samarrangemang mellan LFK, NYFK och ÖFK.

”Mitt bästa tips är att alltid ha ett anteckningsblock och penna med sig. Det kan alltid uppstå situationer där det är bra att kunna anteckna uppgifter, om något händer till exempel. I Örebro har vi hoppfältet en bit bort från klubblokaler så där är det ett måste att ha ryggsäcken med. Förutom anteckningar har jag frukt, vatten, walkie-talkie, flygradio och första hjälpen-väska.”

Emmet Johansson

- chefen på fältet

Jonas "GP" Gyllenpanzar Stjerna

- Förbundskursledare och ansvarig för hoppledar-kursen, FK Aros.

"Hoppledar-kursen är idag en kurs där vi övar på det som är svårt och utmanande för en hoppledarare. Det vill säga allt från det svåra samtalet med någon som bryter mot regler, till att bedöma landningar så att vi kan ge återkoppling till någon som är på väg att göra sig illa snart. Samt agera som Hoppledarare när allt möjligt händer samtidigt.

Kursen som den genomförs nu är helt beroende av att steg 1 hemma på klubben är genomfört på ett genuint och bra sätt. Det som ingår i steg 1, det vill säga praktisk tjänstgöring bredvid annan hoppledarare, ingår inte i steg 2 på Bosön. Men det är en viktig förutsättning för att hoppsverige ska få bra och godkända hoppledarare.

Jag slår gärna ett slag för att genomföra steg 1 hemma på klubben enligt SBF. Det ställer då krav på att klubbarna redan nu (jag brukar säga senast midsommar) skall vara klara med vilka som ska gå hoppledar-kurs nästa år. På så sätt hinna man skapa förutsättningar för att hinna med ett bra steg 1."

Det här tycker "GP" utmärker en riktigt bra hoppledarare: "Det är en ödmjuk person som är bra och tydlig kommunikatör, aktiv och alltid ett

Elor Wicknell

steg före. En person som får andra att lyckas med att göra rätt. En bra hoppledarare fokuserar på kärnverksamheten, det vill säga säker hoppning!

Gunlög Edgren

- Har runt 200 hoppledar-dagar i bagaget. Varit hoppledarare även på "Sky-camp", sommarläger i Skåne och SM.

"Mitt bästa tips är att inte vara rädd för att be mer erfarna hoppare eller hoppledarare om råd om du är tveksam i någon fråga. Det kan vara skönt att ha en klok person att resonera med. Dessutom ska man komma ihåg att det är hoppledararen som bestämmer och inte vara rädd att ta obehövliga beslut när du vet att du har rätt. Till exempel om du behöver stänga av någon som bryter mot reglerna så är det bara att vara klar, rak och tydlig. Du är chef på fältet!"

Niclas Cliffrén

Tommy Gustafsson

- Hoppledarare sedan 2004. Har stått åtminstone 150 dagar i Vårgårda, Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg.

"Mitt tips är att se till att vara väl förberedd. Förbered

Tommy Gustafsson

dig för det värsta, och gör det i god tid, gärna dagen innan. Jag brukar alltid kontrollera att allt som behövs för en eventuell olycka finns på plats och jag brukar även ta för vana att inventera vilka som är på fältet. Vilka som är sjukvårdskunniga till exempel"

Jens Grahn

- Hoppledarare sedan 40 år. Även varit hoppledarare under uppvisningar. Stockholms Fallskärmsklubb.

"Som hoppledarare måste man hela tiden vara beredd på att situationer uppstår som behöver hanteras. Mitt tips är att lösa problemet när det händer. När stora saker händer, som olyckor till exempel, så delegera! Som hoppledarare måste du fokusera på helheten. Det är också viktigt att prioritera. En sak i taget och det viktigaste först."

Anders O

Utan HL stannar verksamheten

Vi önskar lycka till när alla nyexaminerade hoppledarare skall tjänstgöra på landets klubbar i sommar. Kom ihåg att de allra flesta ställer upp ideellt för att vi andra ska få hoppa. Var rädd om våra hoppledarare. Ha förståelse för att det är ett tungt ansvar som vilar på hoppledararen och att det inte alltid är enkelt. Och det uppskattas om man erbjuder sin hjälp om det verkar vara en korig HL-dag.

► Tävlingskommittén, forts. från sidan 11

uppdaterad. Utrustningen finns i ett förråd i Lund.

Svensk Fallskärmsförbundet betalar domarkostnaderna plus resor. Från och med förra året infördes att domarna får 750 kronor i dagsersättning vid tävlingar.

Uppdaterar tävlingsreglerna

Varje år ser TK också till att uppdatera regelboken. Det sker senast den 1 april. Den internationella tävlingsorganisationen IPC, International Parachuting Commission, samlas varje år för att gå igenom tävlingsreglerna och bestämma var mästerskap ska anordnas. Regeländringar brukar kommuniceras den 1 mars.

"Bettan" åker som IPC-delegat på IPC-mötet och brukar rapportera direkt via förbundets Facebooksida om vad som diskuteras. Zeljko, som är suppleant i IPC, säger:

"Vi äskar pengar hos styrelsen och får en budget som vi delar upp och skickar landslag till olika tävlingar. Det är vi som väljer ut landslag och specificerar riktlinjer. Lagen ska rapportera regelbundet till oss, skicka in träningsprogram och för att få bli landslag måste de klara ett visst resultat."

Inför tävlingar får TK administrera klubbyten och de bereder också rekordansökningar som skickas till Flygsportförbundet för godkännande.

Det är tävlingskommittén som utser en "Head of delegation" inför internationella tävlingar. Den personen åker med och hjälper till med praktiska saker som att ta reda på tider och annat så att de tävlande kan koncentrera sig på att prestera.

Tävlingsfonden stöttar tävlande

Sedan lång tid tillbaka har förbundet beslutat att avsätta en krona per hopp i en tävlingsfond. Röntan på dessa pengar delas ut till tävlande varje år. TK rekommenderar styrelsen vilka de tycker ska tilldelas pengar. Förbundsstyrelsen bestämmer om de ska satsa på topp eller bredd, om några få ska få en större summa pengar eller om fler skall få dela på dem. Förra året valde styrelsen att ge pengar till fler än TK hade föreslagit.

"Lag som bara tävlar i tunnel får inte några pengar har SFF:s styrelse beslutat. Det har föranlett en del sura miner från vissa lag."

Zeljkos uppgift som chefsdomare är att koordinera alla domare och se till att det finns kompetens.

En stor del av arbetet sker via mejlkorrespondens. TK brukar ha fysiska möten ett par gånger per år och några telefonmöten.

"Det är lite olika hur mycket arbete vi i TK lägger ner. Lena lägger ner mest tid. Hon är den som får flest frågor. När jag tillfälligt hade den rollen var det något att göra nästan varje kväll. Min fru hotade med att ta ut skilsmässa..." avslutar Zeljko.

4yra 4rågor

I mötet med några nya hoppare från Sveriges alla hörn ställde vi fyra frågor:

1. Varför började du hoppa fallskärm?
2. Hur tänker du inför den här säsongen? Är du sugen på att fortsätta med hopningen?
3. Haft tankar på att sluta? I så fall varför?
4. Vad är det bästa med att hoppa fallskärm? Och det sämsta?

Namn: Jimmy Walldén.

Ålder: 25.

Klubb: Söderhamns Fallskärmsklubb.

Utrustning: Har inte köpt någon än.

Datum för första hopp: 29/5-16.

Klar med utbildningen: 25/6-16.

Antal hopp efter utbildningen: 1.

1. Jag gjorde ett tandemhopp cirka tre år innan jag tog mitt certifikat och efter det hoppet visste jag att jag ville börja hoppa fallskärm på egen hand. Det var en sådan härlig känsla att lämna planet och falla fritt mot marken från denna höga höjd, och jag visste att det skulle bli ännu bättre att hoppa själv. Så jag valde att börja hoppa fallskärm på grund av frihetskänslan och adrenalinkicken man får av att slänga sig ut ur ett flygplan på hög höjd ut i den fria luften.
2. Jag har tänkt att jag ska fortsätta hoppa, jag vill verkligen göra det. Det enda problemet är att det kostar relativt mycket att köpa all utrustning som behövs, medlemskapet, med mera, och för en student som mig kan det bli svårt att skramla ihop dessa pengar.
3. Jag vill verkligen fortsätta hoppa så fort som möjligt så jag ska försöka få det att fungera.
4. Kicken och frihetskänslan av att slänga sig ur ett flygplan och falla fritt ner mot marken från denna höga höjd. Sämst för en fattig student är alla kostnader för utrustning, med mera.

Berätta om något minnesvärt hopp du gjort: Mitt avslutande hopp på utbildningen kommer jag aldrig att glömma. Det var på midsommardagens natt när solen fortfarande var uppe och jag gjorde mitt hopp från 1100 meter. Hoppet gick jättebra och känslan när jag kom tillbaka och fick höra att jag gjorde ett godkänt hopp och att jag därmed hade avklarat min kurs och fått A-certifikat var underbar. Det var en härlig midsommar.

YOUR PERFECT SKYDIVING HOLIDAY DESTINATIONS!

WARM TEMPERATURES AND BLUE SKIES
FAST AND EFFICIENT MANIFEST
DORNIER92 AIRCRAFT
FLYING UP TO 15K

SKYDIVE SPAIN
Sewilla, Spain
Tel: +34 956 75 60 56
info@skydivespain.com
www.skydivespain.com

SKYDIVE ALGARVE
Algarve, Portugal
Tel: +351 292 495 511
info@skydivelaggarve.com
www.skydivelaggarve.com

SKYDIVE BRISTOL
Bristol, UK
Tel: +44 125 290 5961
info@skydiving.co.uk
www.skydiving.co.uk

HOST OF THE UPCOMING
BPA SKYDIVING CHAMPIONSHIPS.
OPEN TO EVERY NATIONALITY
AUGUST
19-21 BPA NATIONALS (4-WAY)
25-28 BPA NATIONALS (SWAY, ARTISTIC
AND SPEED)

Skydive Blackdown, Skydive Spain, and Skydive Algarve are part of the Swallow Group companies.
skydiving.co.uk • skydivespain.com • skydivelaggarve.com

Namn: Zanna Danielsson.

Ålder: 25.

Klubb: Halmstad Fallskärmsklubb.

Utrustning: Javelinrigg med en Silhouette 190.

Datum för första hopp: 6/5 2016.

Blev klar med utbildningen: 21/7 2016.

1. Jag var med sommaren 2015 på Skånes midsommarboogie. Jag hade inga planer under midsommarhelgen det året och en kompis som då hoppade tyckte att jag skulle följa med. Jag var inte sen med att tacka ja. Väl på plats fick jag förklarat för mig att på en fallskärmsklubb gillar folk att dricka öl, vara nakna, elda en massa och självklart då hoppa fallskärm. På något vis kände jag mig som hemma efter denna helg och hängde också med på en av Halmstads hoppveckor. Det såg så roligt och härligt ut när alla andra hoppade så jag ville också vara med. Att träffa alla härliga människor gjorde även att jag kände mig som hemma. Så med tanken på att det verkar kul och lite tjat från vänner så bestämde jag mig för att gå kursen.
2. Självklart kommer jag att fortsätta. Jag har inte satt något mål på hur mycket jag kommer att hoppa. Jag kommer köra på i den takt jag känner och förhoppningsvis besöka några nya och gamla klubbar!
3. Flera gånger har jag tänkt på att sluta, även strax innan jag hoppat ut ur planet, när jag var rädd efter att jag stukade foten i en landning. Men nästan direkt tänker jag på hur kul jag har i frifall, under skärmen och på backen med alla fantastiskt underbara människor!
4. Det är en frihetskänsla att få vara i frifall, att få flyga sin skärm över staden. Man blir lycklig, det är roligt! Gemenskapen är också helt otrolig. Vilken klubb man än kommer till så känner man sig som hemma direkt! Sämst är nog först och främst väderbrejk och HFSK:s restriktioner.

Berätta om något minnesvärt hopp du gjort:

Ett av mina elevhopp blev lite knasigt när hoppmästaren spottade av oss en bra bit från fältet och vi landade på en åker. Hoppet i sig gick bra men väl under skärm så hade jag ingen aning om var jag var, så det var bara att följa efter min hoppmästare så jag inte skulle landa allt för långt ifrån honom. Jag hade precis kommit tillbaka efter att ha stukat foten och var nojig inför landning. Men trots att jag inte visste hur högt gräset var så gick landningen bra! Hoppmästaren har fortfarande dåligt samvete för detta.

Namn: Emil Karlsson

Ålder: 25 år

Klubb: NYFK

Utrustning: Väntar på min första egna rigg som är en Vector med en Sabre2, 210.

Datum för första hopp: 16/4 -16.

Blev klar med utbildningen: 4/8 -16.

Antal hopp efter utbildning: cirka: 25.

1. Ren slump egentligen, Jag jobbade i norra Lappland helt ensam i skogen någon gång i februari förra året och tänkte på vad jag skulle köpa mig själv i present och tänkte att ett tandemhopp vore ju häftigt! Jag kollade upp det och visste att det fanns i Nyköping där jag kommer ifrån och där fanns en knapp på skärmen där de stod "Bli en fallskärms hoppare!". Jag kollade in det först och såg att det inte var så fäsligt dyrt eller krångligt som jag hade föreställt mig. Jag tänkte tio minuter under ett toa-besök och sedan bokade jag bara rakt upp och ner en kurs. Jag känner ingen sedan tidigare som hoppar och hade inte varit nära något hoppfält någon gång tidigare vid detta tillfälle.
2. Denna säsong handlar det för mig om att bli en tryggare och säkrare hoppare. Få in momenten i ryggraden lite mer. Hjälpa mina kamrater på klubben och ha det jättekul på fältet. Självklart tänker jag fortsätta med hoppningen!
3. Nej.
4. Bäst är kombinationen av nervositeten i planet, adrenalin(i fritt fall, lugnet i skärmen och lyckan i en perfekt landning. Och att ha en gemenskap med en samling underbara människor runt om i landet. Sämst är väl att de kräver mycket tid och att de är så väderberoende.

Berätta om något minnesvärt hopp du gjort:

Det var första hoppet efter utbildningen då allt kändes som ren lycka! Att göra ett hopp utan att ha någon stress över något utan bara göra det där hoppet som man drömde om när man började utbildningen. Jag var nog rätt tråkig i fritt fall, gjorde inget speciellt utan drog på 1500 meter och bara njöt i skärmen på väg ned. Landade mjukt och fint där jag ville landa också.

Namn: Johnny Brändström.

Ålder: 44 år.

Klubb: Umeå Fallskärmsklubb.

Utrustning: Har ingen egen ännu. Får låna gratis av klubben de två första åren efter genomförd utbildning.

Antal hopp efter utbildningen: 25.

Blev klar med utbildningen: Den 16 augusti förra året.

1. Jag hoppade tandem för två år sedan och tyckte att det var hur häftigt som helst. Redan innan jag hoppade misstänkte jag att efter att jag provat en gång skulle det vara kört sedan, att jag skulle vara tvungen att göra det igen. När jag var på Flygets dag lottades det ut ett tandemhopp och jag var två nummer ifrån. Då blev jag sur och köpte en kurs istället. Utbildningen gick bra och jag behövde bara göra om ett hopp. UFK har fina instruktörer.
2. Jag är fruktansvärt peppad. UFK hade säsongsstart i helgen som var men det blev jordens antisklimax för min del. När vi kom upp på 4000 meter var det tjockt med moln så vi bestämde att vi skulle gå ner igen. Vid 1500 meters höjd var det klar sikt och hoppbart men då hade det redan meddelats att vi inte skulle hoppa. Sedan ställdes hoppningen för dagen.
3. Visst finns det viss nervositet, ju närmare hoppningen kommer desto mer pirrigt blir det. Jag börjar ifrågasätta – kan jag det här? Men jag har inga tankar på att sluta utan vill bara hoppa varje dag. Det är så skönt att vara i nuet och koppla bort allt annat. Fallskärms hoppning är en hobby som jag förmodligen aldrig kommer att sluta med.
4. Bäst är kicken. Jag har varit en kicksökare i hela mitt liv. Hoppningen ger mig allt. Det är också ett bra säkerhetstänk och ansvarsfulla klubbkamrater gör att det känns mindre farligt att hoppa än att cykla i trafiken och åka bil. Sämst är att det är så väderberoende.

Berätta om något minnesvärt hopp du gjort:

Under utbildningen hoppade jag en 260-skärm och när jag var klar var det tillåtet att hoppa turkeyriggen med en 210-skärm. Det ville jag såklart prova direkt jag var klar. Tidigare hade jag haft problem med att hamna för långt bort men det hoppet vek jag in alldeles för tidigt. På fältet står några sportflygshangarer. Jag insåg på final att den nya skärmen sjönk betydligt snabbare än jag var van och jag trodde ett tag att jag skulle landa på taket. Men jag lyckades få fötterna mellan hangarerna och allt gick bra. Pulsen var rätt hög där och jag fick en tankeställare.

TIPS & TRICK

flygspråk, spotting & uthoppssordning

Text: Penny Robertson-Pearce

Foto: Erik Lundh

Olika klubbar har olika rutiner men de flesta har någon form av hoppledarinformation om väder och vindförhållanden. Den baserar sig ofta på det internationella flygspråket, engelska. Du som inte är utbildad hoppledare kan tycka att informationen är knepig, men här kommer en lathund!

Begrepp

FL	KIKTNING	STYRKA	TEMP
100	1375	30	-10
50	60'	25	-3
20	40'	10	+0

HL	Camilla	TRIAL	360'
MF	Gustav K.	STYRKA	25
PLM	Lars H.	UPPLÖSNING	1200

Flygfinal, "line of flight" eller "jumprun"

Den sträcka på höjd som flygplanet faller hoppare. Uträkning av flygfinal baserar sig på bland annat följande:

- Höjdvindar.
- Vindriktning på höjd och under kalott.
- Eventuella områden där det finns flygrestriktioner.
- En flygfinal är oftast två nautiska mil.

- Grön lampa tänds där finalen börjar och röd lampa tänds igen när finalen slutar. Det förekommer även andra sätt gällande kommunikation mellan pilot och hoppare.

Nautisk mil (avstånd)

1 nautisk mil = 1852 meter.
0,5 nautisk mil = 926 meter.
0,2 nautisk mil = 370 meter.

Knop (hastighet)

Vindhastighet mäts i knop. Dela värdet i knop med 2 och du får antal meter per sekund. Exempel: 20 knop = 10 m/s.

Fot (höjd)

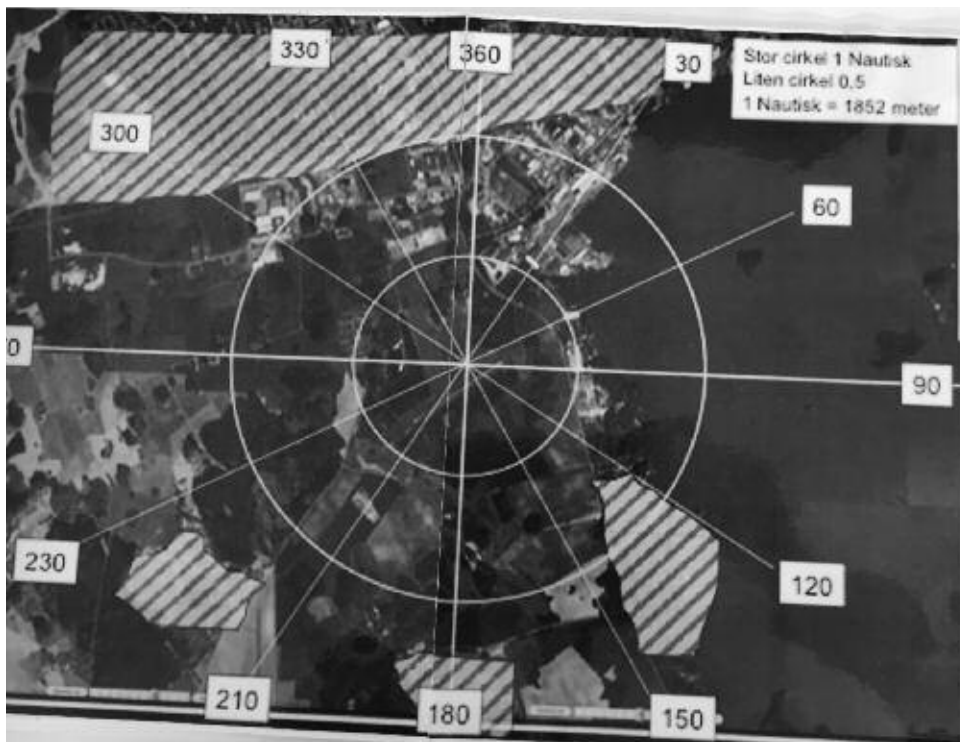
I flygvärlden mäts höjd i fot. Dela värdet i fot med 3,28 och du får värdet i meter. Exempel: 1000 fot = 305 meter (start landningsvarv).

Vanliga höjder

FL 100 = Flightlevel 100 = 10 000 fot
= 3 048 meter (nästan uthoppshöjd).
FL 50 = Flightlevel 50 = 5 000 feet
= 1 524 meter (brythöjd).
FL 20 = Flightlevel 20 = 2 000 feet
= 609 meter (kalotthöjd).

Vindriktningar:

90 grader = östlig vind (vind från öster)
180 grader = sydlig vind (vind från söder)
270 grader = västlig vind (vind från väster)
360 grader = nordlig vind (vind från norr)

Hoppa där du skall!

Spotting och separation

Målet är att alla hoppare ska ha god chans att flyga hem oavsett om man går av först eller sist på final. För att kunna flyga hem efter man öppnat skärmen behöver man befinna sig inom den så kallade vindkonen, se illustrationen till höger med dess förklaring av begreppet.

Separation: Vid fällning behövs tillräcklig separation mellan hoppare för att inte riskera att man flyger in i andra grupper i frifall eller efter drag av huvudkalotten. Önskvärt är minst 300 meter, gärna 400 meters avstånd mellan grupperna. En grundregel är, att ju mer höjdvind det är desto längre tid skall det vara mellan grupperna.

Så här kan du räkna ut antalet sekunder mellan grupperna:

Utgå från att flygplanets hastighet vid fällning vanligtvis motsvarar 45 m/s över marken. Vindhastigheten på höjd (exempelvis 10 m/s) skall sedan dras ifrån planetens fart. Till exempel: 45 m/s minus 10 m/s, vilket är lika med 35.

Dividera sedan önskat separationsavstånd (exempelvis 400 meter) med differensen du fått fram. I detta exemplet divideras 400 med 35, vilket blir 11,5. Det är slutresultatet, det vill säga antalet sekunder mellan grupperna.

Kom ihåg att räkna långsamt när du uppskattar sekunderna ("ett-tusen...", två-tusen...", tre-tusen...").

Man kan även tillämpa principen att föregående hoppare eller grupp ska vara minst 45 grader åt sidan i lufthavet.

Vingbelastning

Din vingbelastning, på engelska "wingload", räknas ut på följande sätt: Din uthoppsvikt i kilo multipliceras först med 2,2 (för att räknas om till viktenheten pund). Det resultatet skall sedan divideras med din fallskärms yta (i kvadratfot)

Som exempel kan tas att du väger 75 kg med din utrustning på och din fallskärm är 150 kvadratfot. Räkna så här:

- 75 gånger 2,2 är lika med 165.
- 165 delat med 150 är lika med 1,1.
- Vingbelastningen är alltså 1,1.

Höjdseparation

Vid till exempel en låglift vill man ibland ha separation mellan grupper både horisontellt och vertikalt, alltså både i längs- och höjdd. Då är det bra att veta vad man har för vingbelastning för att kunna avgöra vilken uthoppningsordning som är lämpligast. Dessutom, förutom att ta hänsyn till kalottstorlek och given vingbelastning, kan hopparna dra sina skärmar på olika höjder för att därmed öka separationen. Till exempel på 1 400 meter, 1 300 meter, 1 200 meter och så vidare.

Liftindelning

Vanligtvis utser hoppledaren en liftchef för varje lift. Det kan gärna och med fördel vara en hoppmästare, instruktör eller en annan erfaren hoppare.

De flesta klubbar tillämpar likadan uthoppningsordning enligt nedanstående, men skillnader kan förekomma.

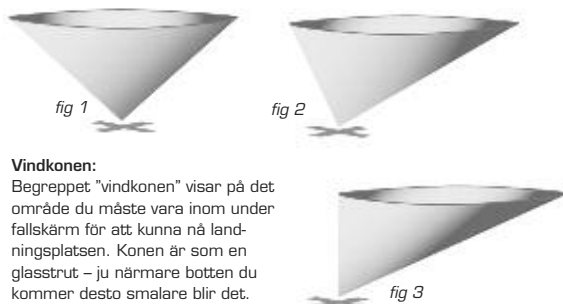

fig 1

fig 2

fig 3

Vindkonen:

Begreppet "vindkonen" visar på det område du måste vara inom under fallskärm för att kunna nå landningsplatsen. Konen är som en glasstrut – ju närmare botten du kommer desto smalare blir det. Öppningen på konen är utlösningshöjden för fallskärmen. Konens spets är landningsplatsen.

Figur 1 visar vindkonen när det inte blåser alls, du kan vara lika långt på alla sidor om landningsplatsen.

Figur 2 visar hur vindkonen (det område du bör vara inom) "lutar" mot vinden när det blåser lika mycket som skärmens halva egendrivning (cirka 5 meter per sekund).

Figur 3 visar vindkonen när det blåser lika mycket som skärmens hela egendrivning (cirka 10 meter per sekund). Figuren visar här att du inte kan passera över landningsplatsen – du har inte egendrivning nog att ta dig tillbaka.

1. Track- och vinkelgrupper hoppar först och i slutet.
2. Maggrupper – större grupper går före mindre grupper.
3. Friflygargrupper – större grupper går före mindre grupper.
4. Tandem.
5. Vingoveraller och de som drar på hög höjd.

Flygriktning i frifall

Om du gör track- eller vinkelhopp är det viktigt att flyga ut 90 grader från "line of flight", det vill säga flygplanets finalriktning. Om det är flera track- eller vinkelgrupper på samma lift så utnyttjar grupperna 90 grader åt båda hållen för att öka deras separation. ■

Extreme Sport

från
fotografens öga

Trevlig kväll i ESG:s tippitält med livemusik av Salamandra Music.

Extreme Sports Gathering

Extremsport i fjällmiljö får deltagarna uppleva under Extreme Sports Gathering vid Riksgränsen. Här ger fotografen Mikael Kihlman sin upplevelse av evenemanget och bjuder dessutom på ett fototips.

Text och foto Mikael Kihlman

ESG, Extreme Sports Gathering, är ett perfekt tillfälle för att testa skärmflygsporter i vintermiljö. Startskottet för första ESG gick för fem år sedan, detta var mitt tredje år.

Den som startade evenemanget och organiserar allt är Hella Stening. Jag har känt henne sedan jag började hoppa fallskärm i Stockholms fallskärmsklubb 2013 och det var hon ➤

Vacker utsikt över Norska fjälltoppar under ett av mina fallskärmshopp.

Vy över basecamp för fallskärmshoppning.

som frågade mig om jag kunde vara med som fotograf. Naturligtvis tackade jag ja eftersom mitt fotointresse, bland annat, är just actionsport.

Som fotograf kan man vara ute efter olika bilder. Fotograferingen anpassar jag

till vad som är passande för stunden. Generellt tycker jag det roligaste är att jaga en speciell bild som jag format i mina tankar, och kan lägga ner mycket tid för att hitta den perfekta bilden. Det är en stor tillfredsställelse att få bilden man

strävat efter och det pushar en att testa nya vinklar och idéer.

Motsatsen till det, som jag ser på det i alla fall, är det dokumenterande fotograferandet där man istället tar många bilder som visar alla olika aspekter under ett evenemang, där bilderna mer blir en berättelse.

Att vara på rätt plats

Det jag prioriterar som fotograf under ESG, är att dokumentera alla deltagare och deras resa, att få med glädjen av att

Tim fick sin nya trackoverall till Extreme Sports Gathering och flög så mycket han kunde.

testa nya sporter eller att få utöva sin sport i ett fantastiskt fint vinterlandskap.

ESG har upp till 75 deltagare. Förutom från Sverige kommer deltagare från hela världen exempelvis USA, Kanada, Tyskland och Norge. ESG är verkligen ett internationellt event.

Utmaningen är att kunna vara med på så många platser som möjligt, när speedflygarna kanske befinner sig på berget och snowkite håller till nere på sjön eller tar skoter bort till någon slutning med bättre vind. Det blir en hel del pusslande och man vill ju inte missa de magiska stunderna som kan dyka upp när man minst anar det.

Men jag vet att det är väldigt svårt att pricka rätt och så var det även denna gång. Bland annat missade jag när speedflygarna klättrade upp för Nordalsfjället och fick ett mycket fint åk ner, men då hade jag valt att åka ner till sjön för att få några bilder från fallskärms hoppningen.

Vädret är en utmaning man inte kan påverka. Jag tycker det kan vara spännande att hitta bra bilder även om det är dimma och flatljus. En bild är på Richard Ryen när han åker snowboard där allt är vitt och man bara ser en liten klick i allt det vita (se nedan). Positivt tänkande kan man komma långt med.

Vill få med resan

Det svåraste med dokumenterande fotografering, är att få med så många av deltagarna som möjligt. Det blir högre arbetsbelastning än om man bara satsar på att få några enstaka fantastiska bilder. Men jag tror det är viktigare för ESG och deltagarna att få se hela resan på bild och att kunna titta tillbaka, minnas och glädjas åt det de varit med om.

Naturligtvis hade jag även lite idéer på uppgjorda och mer bearbetade bilder i mån av tid, en av dem var att använda rök vid landningsplatsen för fallskärms-

hoppning. Det kräver mer tid och planering och denna gång fick jag bara en chans vid ett av hoppen att få till en bild. Men det gjorde att jag kom hem med massa rökgranater kvar att hitta på något kul med till sommarens hoppning. Den andra idén jag hade var att filma i 360 grader. Så förhoppningsvis kan jag snart lägga ut ett första test med det från ESG.

Utrustningskrävande

En viktig sak för en fotograf är naturligtvis all utrustning som ska med och det blir lätt väldigt mycket att släpa på. Det ska packas ner kameror (både foto och film), objektiv, drönare, stativ och så vidare. Det viktigaste och som jag alltid har med mig är min fullformatskamera

med objektiven 24-70 och 70-200, båda med bländare 2,8 och med det täcker jag in en hel del.

Det enda jag saknar för just action-sport är ett vidvinkelobjektiv, men det står högt upp på listan för nästa inköp. Inställning på kamera kör jag oftast med slutarprioritet och låter kameran justera resten för att få rätt exponering.

Jag vill tacka hela ESG:s crew och det supersamarbete vi hade under veckan och naturligtvis Sandra Zackrisson för live-musiken med sitt Salamandra music, där hon både sjöng egenproducerat material blandat med covers som skapade härlig stämning. Och kom ihåg: vi ska inte samla saker utan bara upplevelser. Ha det bäst där ute! ■

Mycket teknik ska packas ner när man är ute och reser.

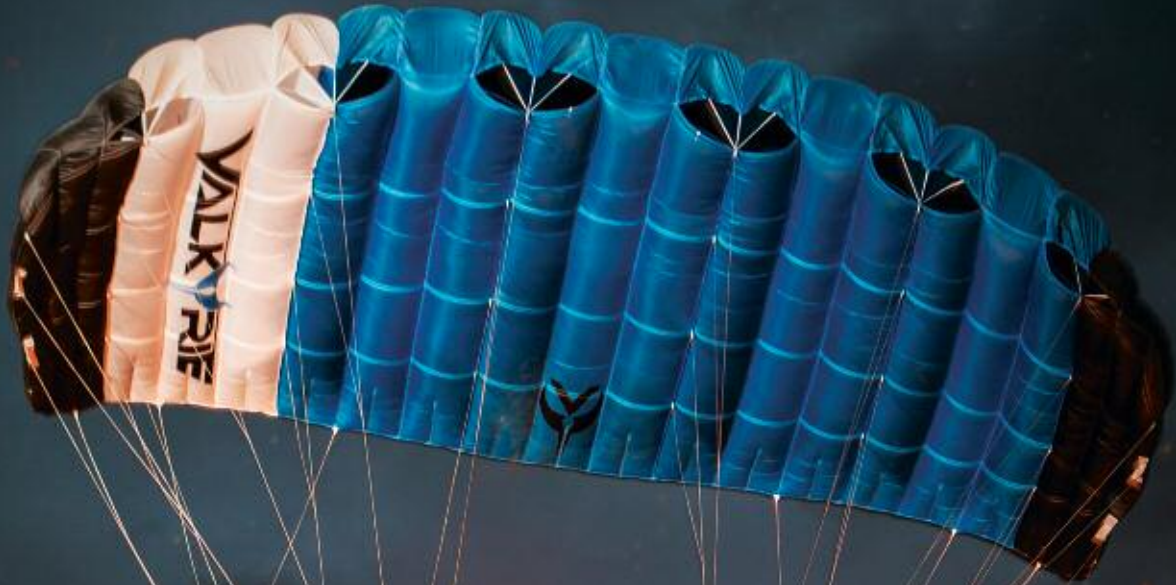

Fototips!

När man fotograferar snö eller något annat där en stor del av scenen är vit så finns det en stor risk att exponeringsmätaren i din kamera blir lurad. Exponeringsmätaren känner av hur ljusst det är där man fotograferar för att bestämma vilken inställning det ska vara men den tolkar snön som grå för att den inte vill att bilden ska bli överexponerad och exponerar så att snön blir grå istället.

För att komma runt det så behöver man kompensera och ställa in exponeringen på cirka +1. Då kommer kameran att exponera bilden ett exponeringssteg ljusare än den annars skulle ha gjort.

Man får anpassa sig efter vädret och vara kreativ, här ville jag ha en helt vit bild och där man kan urskilja Ryen som åker snowboard.

VALK RIE
PERFORMANCE DESIGNS

Klimatsmart kompensering till Kina

Anders G

Daniel Ingered, är ledamot av Svenska Fallskärmsförbundets styrelse och dess miljöansvarige.

För att uppväga den negativa klimatpåverkan som är förknippad med fallskärmsporten ska alla hopp numera klimatkompenseras. I fjol resulterade det i drygt 300 000 kronor som nu investeras i ett kinesiskt vindkraftprojekt.

Text Johanna Lundeberg

Foto Freemages.com/docucon

Det är viktigt att vi fallskärmsshoppare tar ansvar för vad vi håller på med. Vi flyger i plan som släpper ut växthusgaser, och då måste vi göra vad vi kan för att kompensera för det", säger Daniel Ingered, miljöansvarig ledamot i Fallskärmsförbundets styrelse.

Klimatkompenseringen som i dag är obligatorisk har införts stegvis. Det första steget var att alla elevhopp och tandemhopp klimatkompenserades. Sedan förra säsongen gäller det alla hopp. Tidigare har avgiften varit frivillig.

"Den frivilliga biten ökade för varje år, och det visar att många är positiva till att vi gör det här. Detta är också något som klubbarna har bestämt att vi ska göra och röstat igenom på riksstämman. Kompenseringen gör miljömässig nytta men genom att vi tar ansvar skapar vi också legitimitet för vår sport."

Större plan ger lägre avgift

Schablonavgiften är två kronor för låghöjdshopp och fyra kronor för två kronor för hopp upp till 1 500 meter och fyra kronor för högre hopp. I några av Sveriges klubbar är avgiften emellertid något lägre eftersom de använder större plan. Ju större ett plan är desto fler hop-

pare ryms, och då blir klimatkompenseringen per hopp också lägre.

Placering en gång per år

Ett fåtal kronor kan låta lite i sammanhanget, men den totala summan blir imponerande. Under 2016 fick förbundet in 305 000 kronor för ändamålet. Beloppet innebär att man kan klimatkompensera närmare 1 150 ton koldioxid. Pengarna placeras en gång om året, och det är förbundsstyrelsen som bestämmer hur och var de kan placeras för att göra mest nytta. Kompensationen sker i dagsläget via företaget Tricorona. Utifrån deras projekt väljer styrelsen vilket som passar bäst sett till Fallskärmsförbundets värdegrund.

"De olika projekten ändras över tid men vi väljer det som känns bäst för stunden och som ligger i linje med vår filosofi. Men det är viktigt att veta att vi inte är bundna till Tricorona utan

än så länge väljer vi dem för att deras alternativ passar oss bäst", säger Daniel Ingered.

Svenska projekt dyra

Avgiften från i fjol kommer att gå till en kinesisk vindkraftspark som heter Tongliao. Projektet är reglerat via Kyotoavtalet.

"En del frågar varför vi inte klimatkompenserar i Sverige när det är här vi har vår verksamhet. Men det är för dyrt såtillvida att man inte får ut samma effekt av pengarna här utan det blir många gånger dyrare att investera i svenska projekt. Därför lägger vi pengarna där vi tycker att de gör bäst nytta. Här bygger man inte vindkraftverk för att ersätta fossila alternativ på det vis som man gör i Kina eller Indien", säger Daniel Ingered. ■

Fakta klimatkompensering

Ett låghöjdshopp mellan 1 000 och 1 500 meter genererar i snitt 7,5 kg koldioxid. Ett höghöjdshopp mellan 1 500 och 4 000 meter genererar i snitt 14,7 kg koldioxid. Siffrorna har räknats ut med hjälp av flygstatistik från Sveriges fallskärmsklubbar. På sff.se kan du läsa mer samt ta del av SFF:s miljöpolicy.

Petter

Han mer eller mindre föddes in i flyg- och fallskärmssporten. Med 25 års hopperfarenhet i bagaget ansvarar han i dag för instruktörsutbildning och säkerhet inom SFF. Möt riksinstruktör Petter Alfsson-Thoor.

Text & foto Johanna Lundeberg

Det var givet från början att Petter Alfsson-Thoor skulle bli fallskärmshoppare. Med en far som var stridsflyg och hade ett brinnande intresse för flyg skoldes Petter in i en värld av segelflyg och motorflyg redan under unga år. När hans far så fick upp intresset även för fallskärms-hoppning så var saken klar. Petter var elva år när han gjorde sitt första tandemhopp, på Öland med Sven Mörtberg som pilot. Han minns det som "bara roligt", men erkänner att det andra hoppet mer handlade om att det inte gick att backa ur.

"Det var i samband med en flyguppvisning och en person hade tidigare vunnit ett tandemhopp men han dök inte upp och då blev de tvungna att hitta en ersättare. Det blev jag, och nu visste jag vad det handlade om", säger han med ett litet leende.

Därefter har det hunnit bli över 4 500 hopp, fördelade över 25 år, för visst blev det en fortsättning på hoppkarriären. När han skulle fylla 15 frågade hans far om han ville ha en moppe eller en fallskärmskurs.

"Det blev ingen moppe."

Brinner för säkerhetsfrågor

Han var antagligen något av en talang, som aldrig hade problem med vare sig teknik eller koordination. Som en del av en

PETTER ALFSSON-THOOR

Ålder: 40 år.

Började hoppa: 1992.

Antal hopp: Cirka 4 500

Instruktörsbehörigheter: Hoppmästare, kursledare, hoppledare, AFF-instruktör, tandem, tandemutbildare och kontrollant.

Klubb: Fallskärmsklubben Aros.

Favoritgren: RW (FS på mage), fast ett skönt solo-skydive är aldrig fel heller.

Gör helst i frifall: Garvar.

Arbete: Riksinstruktör i Svenska Fallskärmsförbundet.

Intressen utöver hoppning: Alpin skidåkning, fysträning, mountainbike, att resa med familjen, matlagning.

Familj: Fru Lina, som slutade hoppa när första barnet kom. Titus 8 år och Julius 6,5 år.

flygfamilj hade han dessutom redan i unga år blivit inpräntad den säkerhet som alla som pysslar med luftburna aktiviteter måste ta hänsyn till. För Petter sitter säkerheten i ryggmärgen, att tänka först och handla sedan, och det märks att frågan engagerar ➤

NYFIKEN PÅ

Fin skidåkning i Whistler Canada vintern 2017. Skidåkning är en återfunnen passion, hela familjen åker så mycket det går.

honom. Han vrider och vänder på resonemang, och det är tydligt att han många gånger har fått öva på att vässa sina argument och prova olika infallsvinklar beroende på vem han velat övertyga.

”Min passion är att folk ska förstå varför vi gör som vi gör och att det inte bara handlar om den tekniska aspekten utan också om hur vi förhåller oss till varandra och vilka risker vi tar”, säger han.

Petter började arbeta på SFF:s kansli 2006, då som kanslist. En bra skola för att lära sig att hålla kostnader nere, att lösa problem och att uppskatta ideella krafter. I dag har han också rollen som riksinstruktör, vilket innebär att han är förbundets länk gentemot Transportstyrelsen. Det är hans ansvar att kvalitets-säkra svensk fallskärmshoppning, att göra tillsyn och att utfärda behörigheter. Förbundet utbildar själva klubbarnas instruktörer.

”Min mission är att vi ska ha världens bästa utbildning för fallskärmsinstruktörer.”

För att nå dit har utbildningen två delar. Dels teknisk sakkunskap, dels pedagogiskt handlag.

”Det handlar för oss om att lära de blivande instruktörerna att på bästa sätt förmedla sin kunskap, och det gör de bäst när de känner sig trygga i rollen som utbildare. Därför satsar vi mycket på metodiken.”

Han menar att oavsett vad man ska lära ut gör man det ofta på nästan samma sätt, i flera olika steg. Därför är en av kursens första uppgifter att vika ett pappersflygplan och därefter utbilda en kompis i hur man gör det. Lika enkelt som genialt.

”Alla har väl nån gång vikt ett flygplan av papper, men försök att metodiskt berätta för någon annan hur man går tillväga.”

Varje år utbildas mellan 220 och 250 personer till fallskärmshoppare. Av dem går ungefär hälften baskursen som är en grundutbildning i säkerhet. Under två dagar får de möjlighet att resonera med erfarna hoppare.

”Vi tittar bland annat på filmer där olika incidenter förekommer. Vi gör det inte för att skrämmas utan för att skapa möjligheter för egen reflektion”, säger Petter.

Han vill få bort resonemang som förekommer bland fallskärmshoppare, som att det skulle vara farligare att köra bil till hoppfältet än att hoppa.

”Jämförelser måste förhålla sig till samma typ av mätsätt annars blir de missvisande. Jag brukar kontra med att fråga hur många de känner som har råkat ut för en olycka på väg till eller från fältet

Penny Robertson-Pearce, kollega till Petter på SFF:s kansli

Innan jag började jobba extra på kansliet för några år sedan kände jag inte Petter alls, dessutom jobbade jag bara när Petter var ledig så det tog ända till i höstas innan vi började jobba tillsammans.

Petter är en väldigt bra arbetskamrat. Han är en god lyssnare och hör alltid på mina förslag, synpunkter och tankar som jag, som relativt färsk i sporten, har. Dessutom är han en bra förebild med sitt goda ledarskap. Han får andra att växa och lyckas. Jag tror att många bara ser Petter som vår riksinstruktör och inte tänker så mycket på honom som person. Men Petter är väldigt omtänksam, snäll och rolig.

Mark Wemhöner, vän till Petter

Petter är en av de som på flera sätt definierat och fört fallskärmssverige framåt. Hans engagemang i sporten genom åren och i alla dess former är minst sagt beundransvärd.

Att tillsammans med instruktörskåren utveckla och inte bara förvalta är en självklarhet.

Man kan uppleva Petter enligt klassikern ”hård på utsidan men mjuk på insidan”. Men han är också engagerad och påhittig. Han har en stark karaktär och skev humor, och är en mycket god vän.

och hur många de känner som skadat sig eller dött när de hoppat”, säger han.

I den genomträngande blicken, den som aldrig viker undan, går det att ana inte bara ett fokus utan också ett engagemang. Det är där, snarare än i hans imponerande kroppshydd, som den rejäla portionen pondus sitter. Han är en glad figur, men varje gång vi nosar på området säkerhet blir han allvarlig och eftertänksam på det vis man blir när man tar sitt uppdrag seriöst.

”Mitt uppdrag kräver förståelse och förmåga att hantera mjuka värden hos fallskärmshoppare, vilket jag gärna gör, men jag har också en formell roll där ansvaret som operativ verksamhetschef kräver kravställning och gränssättning”, säger han.

”Jag tror på ett lyhört ledarskap men jag är också lojal mot de gränser jag har satt upp och det ansvar jag har. Där är jag skolad av farsan som har lärt mig att de beslut jag fattar måste jag kunna stå för även vid en utredning”, säger han.

Vetskapen om hur illa det kan gå – han har själv sett flera hoppkompisar skada sig allvarligt och menar att man kanske bara kan förstå om man verkligen har sett det på nära håll – gör honom fast i övertygelsen om att säkerheten ska sitta i ryggmärgen. Jag ska just inflika något smart om att ta kalkylerade risker men hinner inte innan han själv tar upp det.

”Många pratar om att de tar en kalkylerad risk. Men vad betyder egentligen det? Hur ser kalkylen ut? Kanske grundar sig beslutet snarare på en känsla. Det här är en väldigt viktig fråga som kräver olika förklaringsmodeller beroende på vem man pratar med.”

Avslappnad syn på sporten

Petter bollar skickligt sina roller. Fallskärmshopparen, killen som hade talang och snart blev filmare, å ena sidan. Riksinstruktören med det stora säkerhetstän-

ket å andra sidan. Kanske är det just den mångfacetterade bilden av honom som gör att han inte känns som en stereotyp fallskärmschoppare – vad nu det är. Petter skrattar och håller till viss del med.

”Fallskärmschoppare finns i hela samhällsspektrumet, och du skulle bli förvånad om du visste hur olika de är. Det går inte att peka ut dem i en folkmassa. Men samtidigt är det ju något hos oss ... alla är på något sätt sökare”, funderar han.

Han har också en pragmatisk syn på att rekrytera nya hoppare till sporten. Medan många andra verkar vilja frälsa den som aldrig har hoppat och snarare pratar när än om första hoppet ska ske så säger Petter plötsligt att han inte vet om han tycker att alla ska in i sporten.

”Man ska hoppa om man vill, och vi ska ha förutsättningar att ta emot dem som tycker att det verkar roligt. Det är ju därför vi vill hoppa, för att vi vill ha kul.”

Själv har han ha en ganska avslappnad syn på sitt eget hoppande. Han träffade visserligen sin fru genom hoppningen, men barnen är än så länge för unga för att själva vara aktiva och har dessutom andra fritidsaktiviteter att sysselsätta sig med. Men nyfikna måste de väl ändå vara efter att ha hört anekdoter och sett alla bilder från luften, såna som fallskärmschoppare gärna omger sig med? Petter skrattar.

”Ingen kan tro att det bor fallskärmschoppare hos oss! Jag gjorde för länge sedan ett försök att hänga upp några bilder men det gav mig ingenting. Jag har inte det behovet.”

Men han berättar gärna, inte bara om säkerhetsfrågor utan lika gärna om tidigare fantastiska hopp. Som när han hoppade längst ut på Stora Barriärrevet. Eller den sommarmorgon under 1990-talets

Håkan Schwartz, vän till Petter

”Jag och Petter började hoppa ungefär samtidigt i varsin del av landet. Vi har alltid kommit bra överens och haft en samsyn på många områden. Jag gillar Petter skarpt för hans kamratliga sätt.

Det är stimulerande att sitta tillsammans och vända på olika dilemman, egna eller andras. Han är en god förebild på så många plan. Hans starka engagemang i att införa ”no-blame” kommer att vara det som förändrar säkerheten inom fallskärmschoppningen på det mest positiva sättet sedan treringarna infördes. Men mest gillar jag Petter för att han är en medkännande och mycket god kamrat och nära vän.

Långflär längs med Svartån i Västerås. Det är hösten 1999. Egot var stort och bilderna blev fina.

andra halva när han låg och sov i FK Aros klubbstuga och plötsligt vaknade av ljudet från klubbplanet motor.

”Jag fick en idé om att hoppa, så jag tog riggen och sprang ut i bara kalsongerna och frågade piloten om han kunde släppa mig på 700 meter. Jag var helt själv och det var tidig morgon så det var alldeles stilla och inga människor ute. Vilken känsla! Jag gjorde mitt hopp och sen gick jag in och lade mig igen.”

Ett annat minne är från Fallskärmsförbundets 60-årsjubileum som firades i Karlsborg. De dagar som Vättern ligger platt utan minsta krusning är varje år lätträknade. Den här dagen var en sådan.

”Det var en så häftig upplevelse. Dessutom är jag uppvuxen där så det är lite av min bakficka, och det kändes som att komma hem och knyta ihop säcken.” ■

Klubbkollen

Fallskärmsklubben

Cirrus Göteborg

Eget flygfält, söndagscoachning och gemensam semester med inbrott över vackra Bohuskusten. Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg har en positiv känsla inför framtiden och arbetar långsiktigt med att rekrytera fler medlemmar.

Text: Johanna Lundeberg

Foto: Henrik Probell, Ola Johansson, Johannes Bergfors

Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg är resultatet av en sammanslagning mellan de två klubbarna Cirrus och Göteborg. Klubbarna gick ihop 2004, ett beslut efter att båda visat vissa ekonomiska problem. Dessutom hämmades bådas tillväxt av restriktioner kring sina respektive flygfält.

”Genom att slå ihop klubbarna skulle man kunna skapa en ensam men starkare klubb i regionen, med fler hoppare och en verksamhet som gick ihop”, berättar klubbens ordförande Peter Björkman som har varit aktiv i klubben sedan han gick sin fallskärmsutbildning 2012.

Idén lyckades, men var inte helt okomplicerad. Som så vanligt är när två klubbar konkurrerar fanns en viss rivalitet mellan ursprungsclubbarna kvar, vilket kan ha bidragit till att några av de som varit med längst bestämde sig för att sluta med sin hoppning i samband med sammanslagningen.

”Konsekvensen blev att vi tappade de erfarna, vilket man kanske inte hade räknat med. Men nu har vi börjat återhämta oss. Det vi fortfarande saknar är kompe-

Fallskärmsklubben Cirrus Göteborgs hemmafält är Vårgårda flygplats.

Under Näsingeveckorna gör man inhopp över Kosteröarna. De som inte kan hoppa tar båten ut och möter så att de också kan vara med.

Ole Johansson

tens inom formationshoppning, men då får våra instruktörer hämta den kunskapen från andra klubbar.”

Den tidigare rivaliteten till trots har Cirrus Göteborg klarat sig bra efter sammanslagningen, och Peter Björkman nämner den i dag påtagligt goda stämningen, där vi-känslan får hjälp på traven bland annat genom gemensamma hoppaktiviteter och temafester.

”Det är viktigt att ha en bra gemenskap i klubben, och eftersom Cirrus Göteborg är en hyfsat stor klubb behöver vi jobba mer aktivt för gemenskapen. I mindre klubbar är det ofta lättare att lära känna varandra.”

Söndagscoaching

Klubben har en omfattande verksamhet med ungefär 12 000 hopp om året, och ett populärt inslag är deras söndagscoaching.

”Varje söndag coachar någon av våra erfarna hoppare dem som vill vara med, och det brukar vara mycket uppskattat. Det kan vara olika typer av hoppning och på olika nivåer så att alla som vill kan vara med. Tanken är att göra något tillsammans så att det blir socialt, och detta är inte bara begränsat till medlemmar. Vi vill både få in nya hoppare och behålla de rutinerade. Det finns alltid risk att de mer erfarna försvinner om man bara riktar sig till nybörjare, och då är söndagscoachingen ett sätt för dem att få prova på nya saker.”

Medlemsantalet har legat tämligen stabilt i flera år och klubben har i dag ungefär 180 medlemmar.

”Vi har ganska många elever som fortsätter att hoppa med oss när de är färdiga,

men trots nyrekryteringen ligger vi kvar på ungefär samma antal medlemmar”, berättar Peter Björkman och konstaterar att det inte är främst via de 2 000 tandemhopp som görs varje år som nya hoppare hittar till klubben. Man testar därför andra sätt att rekrytera medlemmar.

”Vi arbetar långsiktigt för att få fler att upptäcka sporten och vår klubb. Bland annat har vi inför den här säsongen startat en större kampanj där vi annonserar om vår verksamhet i sociala medier. Men det är en ganska lång process från att någon får upp ögonen för fallskärms hoppning tills man blir medlem så vi vet ännu inte hur den kommer att falla ut.”

Man har också provat att öka intresset för fallskärms sporten genom att erbjuda uppvisningar till företag, en idé som just nu emellertid ger ett sparsamt resultat.

”Vi hoppas gärna uppvisningar, men det behövs också någon som kan ringa runt och sälja in idén till olika företags-evenemang, och den tiden har ingen av oss”, konstaterar Peter Björkman.

Han ser dock ljus på klubbens framtid. Grunden är för länge sedan lagd, sammanslagningen är historia och känslan är positiv.

”Vi har kapacitet att växa, både lokalt och flygmässigt. Just nu känns det som om vi är i en positiv trend där fler vill stanna kvar inom sporten. Vår förhoppning är att få fler instruktörer som kan utbilda fler elever så att fler vill och kan hoppa.”

Eget flygfält

En milstolpe i klubbens historia kom 2012 när de via bolaget Skydive Sweden, där klubben är en av de större delägarna,

Fallskärmsklubben Cirrus Göteborg

Antal medlemmar: 180.

Tandempiloter: 7.

Hoppmästare: 31.

Hopppladare: 26.

Kursledare: 12.

AFF: 110.

Kurser per säsong: I år sju kurser med upp till åtta elever per kurs.

Hoppfält: Vårgårda, Näsinge och Skövde.

Säsong: Slutet av mars till slutet av oktober.

Hoptider: Vardagar 9–20, helger 10–18.

Hoppriiser (utan rabatt): vardagar 170 kr, helger 200 kr.

Flygplan: PAC 750 XL, som tar 16 hoppare.

Sovplatser: Drygt 50 sängar i klubbstugan.

Mat: Marka med enklare mat under dagtid. Nära till Vårgårdas restauranger.

Webbida:
www.hoppafallskarm.se

köpte flygfältet Vårgårda. Att klubben nu står som ägare innebär att de kan satsa mer på området, där det förutom flygfältet även finns en gedigen och nyrenoverad klubbstuga.

”Vi kan satsa mycket mer nu. Genom att vi äger flygfältet kan vi visa att det är fallskärms hoppning som är prio ett här”, säger Peter Björkman.

Därutöver har klubben verksamhet vid ytterligare två flygfält, Näsinge och Skövde, vilket gör att upptagningsområdet blir större och att verksamheten slipper begränsas av de miljörestriktioner som finns runt Vårgårda.

”Vi hoppade i Skövde för första gången i fjol, och det var jättelyckat. Det var roligt att flera Skövdebor fick upp ögonen för oss. Dessutom var det bra organiserat, allt fanns där så det var lätt att komma i gång och vi kunde lägga tiden på det vi var där för, nämligen att hoppa.”

Men framför allt är det Näsinge, det som Peter Björkman kallar för klubbens sommarställe, som lockar lite extra. Under tre veckor på sommaren flyttar klubben sin verksamhet till Strömstadstrakten och Näsinge flygfält. Här tillbringar många av klubbens medlemmar en stor del av sin semester, ofta i tält.

”Det är så trevligt där och så vackert att se ut över Bohuskusten. Vi brukar göra inhopp över Kosteröarna. Och de som inte kan eller vill hoppa tar båten ut och möter oss där så att de också kan vara med på utflykten.”

Bästa klubbkänslan!

Johannes Bergfors

Gästskribenten:

Ett alldeles eget språk

Johanna Lundeberg är journalist och språkvårdare. Hon fascineras av ord och av interna uttryck. Nyligen studerade hon ingående hur det kan låta när man under en eftermiddag umgås med fallskärmshoppare.

Johanna Lundeberg

Det sägs att om man vill smälta in i ett nytt gäng är det viktiga inte vad man säger utan hur man säger det. Att man pratar samma språk, använder samma uttryck och menar samma sak. Det handlar helt enkelt om att anpassa sig till situationen, att tala med bönder på bönders språk. Och med fallskärmshoppare på deras språk.

Det är lättare sagt än gjort. Alla, oberoende av varandra, säger samma sak: att jag kommer att förstå bättre när jag har hoppat. När? De menar väl om? Vi har ett kommunikationsproblem. Jag minns när jag gjorde comeback i seglingsvärlden, när en eldsjäl talade om för mig att det finns tre typer av människor: de som seglar trissjolle, de som har seglat trissjolle och de som kommer att segla trissjolle. Kanske är det likadant inom alla idrotter och intressen, att man bara vill få fler att upptäcka det som man själv tycker är roligast i hela världen.

Hur vi människor kommunicerar med varandra och hur vi utifrån vårt ordval kan skapa små gemenskaper, enbart för människor som förstår vad vi syftar på, intresserar mig väldigt mycket. Människor intresserar mig. I mitt yrke som journalist och språkvårdare får jag ofta arbeta med att anpassa texter till en viss målgrupp. Kanske får jag redigera en text som är skriven för en grupp som har hög förkunskap om ett ämne. Då kan man använda fackuttryck och svänga sig med märkliga ord som skulle få gemene man att vilja hoppa ut ur ett plan bara för att hen inte begriper något.

Men en text som ska förstås av en bredare målgrupp behöver skrivas så att även den som inte har förkunskaper kan ta till sig den. Detta arbetar jag mycket och ivrigt med bland annat hos myndigheter – det är en demokratisk rättighet att förstå vad de har beslutat och på vilket sätt det rör mig som medborgare.

Ibland skriver jag en förklaring i löpande text. Ibland bifogar jag en ordlista. Då kan den som redan har kunskapen slänga listan och de andra kan stämma av mot den, förstå texten och samtidigt lära sig något nytt. Dessutom slipper de känna sig dumma för att de inte för-

står. Ordlistan, eller förklaringar i texten, signalerar att det inte är självklart att man förstår allt. När jag nu lyssnar på mina nya vänner tänker jag att jag verkligen skulle behöva en fallskärmsordlista. Jag skulle ha med den i handväskan och snegla på den, lite i smyg när ingen ser. Jag försöker nämligen att smälta in. Fake it 'til you make it.

mest sitter jag tyst. Lyssnar, suger åt mig, fascineras över alla ord och uttryck. Jag låtsas att jättemånga konstiga ord i fallskärmsvärlden, ord som för mig har en helt annan betydelse. Jag förstår, skjuter in en fråga här och där och försöker att lära mig nya ord.

Det går ganska bra till en början. Vi pratar väder och vind. Precis som seglare pratar fallskärmshoppare både knop och meter per sekund och de pratar om sina rigggar. Jag känner samhörighet och tänker att det här blir bra. Men så frågar någon av dem hur spotten ligger? Inte i motvind hoppas jag. Det är så himla ocoolt att spotta i motvind. Slutar alltid på samma sätt. Man känner sig dum. Lite som nu. För vad säger man nu när alla plötsligt pratar om separation?

”Åh, håller du på att separera? Vad tråkigt.” Det är tydligen ett känsligt ämne för alla tittar ner i bordet och mumlar. Vi byter raskt ämne.

Vi åter lunch och de pratar om turkey. Jag sneglar på min mat. Lax. Jag sneglar på sällskapets mat. Kyckling. Inte tror hon väl att det är kalkon hon äter? Jag borde tala om för henne att hon är lurad, kontakta hemliga kocken och reda ut det här. Sen förstår jag att de pratar om en person och inte om lunchmaten.

Turkey. Har jag börjat umgås med knarkare? När man rakt av bryter ett narkotikabruk kallas det för cold turkey och man får ofta influensaliknande symptom. Det är i och för sig bra att sluta knarka men de här människorna verkar vara hälsan själv och bara beroende av att hoppa ut ur ett plan och dyka ner mot marken. Dessutom verkar de himla duktiga, går ständigt och jämt till final.

Tävlar ni ofta eller?

De tittar oförstående på mig, och jag inser att jag är ungefär lika mossig som om jag frågat ”går du ofta hit?” Nej, det visar sig att det inte är så många som tävlar, egentligen. Det är mer en sport man utövar. En livsstil med ett eget språk.

Vi byter ämne och börjar prata om resor. Kalotten. Nu kan jag få vara med och snicksnacka. Jag har skrivit många resereportage och rest en hel del, både i Sverige och utomlands. Och i Sverige är Lappland ett av mina återkommande resmål. Jag älskar verkligen Nordkalotten. Midnattssolen. Ljuset. Väderskiftningarna. Men är det verkligen lämpligt att hoppa fallskärm i fjällvärlden där vädret kan skifta från en minut till en annan? Kul!

Medan jag sitter tyst pratar de mer och mer i munnen på varandra, ivriga att beskriva helgens utelandning. Landar man inte alltid ute? Eller är de alla små tomtar som lagom till julafton kommer att dyka rakt ner i en lämplig skorsten och landa inne?

”Det handlar om var du är i förhållande till drop zone. Förstår du?”

Nej. Men jag kommer åt Dropbox via både dator och telefon.

Nu är jag kraftigt förvirrad. Säger hej då. Sen går jag hem och googlar. Letar upp varenda uttryck och lär mig. Jag vågar inte låtsas att jag fattar längre. Det kan ta en ände med förskräckelse. Snart begriper jag väl inte ens vad fallhöjd är och sitter kanske där i ett plan med kalotten packad, redo att kasta mig ut, när jag har koll på separationen. Jag kommer kanske så småningom att bli turkey och vara med om en och annan final. Och även om jag inte gör en utelandning så lär jag landa någonstans utomhus. I rest my case.

Hur det gick med trissjollen? Jodå, jag tillhörde den kategori som skulle komma att segla triss. Det blev ett SM och jag fick vänner för livet.

Marcus Nilsson

KONTAKTA SFF!

Kansliet

Sjöhagsvägen 2
721 32 Västerås
Telefon: 021-41 41 10
Fax: 021-41 541 19
E-post: info@sff.se

Riksinstruktören

Petter Alfsson-Thoor
Telefon: 021-41 41 10
E-post: ri@sff.se

Beställ material på SFF:s kansli

- Boken "Flyga fallskärm", utbildningsbok i fallskärmsmanövrering.

Styrelsen

Ordförande: Peo Humla,
e-post: sffordforande@outlook.com
Ledamot/vice ordförande: Gunilla Sigurd,
e-post: gunilla.sigurd@gmail.com
Ledamot/kassör: Stefan Nilsson,
e-post: kassor@sff.se
Ledamot/miljö: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com
Ledamot/kommunikation: Paula Zielinski,
e-post: paula@sff.se
Suppleant/tävlingsskommittén: Uno Asker,
e-post: askeru@gmail.com
Suppleant/uppvisningsgruppen : Jens Grahn,
e-post: jens_grahn@hotmail.com

Valberedningen

Sven Pettersson, (sammankallande),
e-post: sven.pettersson@gmail.com
Magnus Våge,
e-post: magnus.vage@gmail.com
Kent-Ove Ulander, e-post:
kentove.ulander@gmail.com
Suppleant: Sebastian Berglund,
e-post: zebber111@gmail.com

Vill du veta mer om

Skatter och avtal: Kontakta före ordföranden
Lina Gardlow, e-post: lina@sff.se
Ekonomi: Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Kommunikationsansvarig samt presskontakt:
Paula Zielinski, e-post: paula@sff.se
Försäkringsfrågor:
Stefan Nilsson, e-post: kassor@sff.se
Miljöfrågor: Daniel Ingered,
e-post: daniel.ingered@gmail.com
Materielkommittén: Erik Marsh,
e-post: eric@primalinstinct.se
Utbildnings- och säkerhetskommittén:
Petter Alfsson-Thoor, e-post: ri@sff.se
Tävlingskommittén: Lena Kaulanen,
e-post: lena.kaulanen@gmail.com
Luftrumsfrågor: Märten Nordlander,
e-post: marten@sff.se
Försvarskommittén: Johan Julin,
e-post: johan.julin@hotmail.com

Svenska Fallskärmsförbundets styrelse

Peo Humla,
ordförande

Gunilla Sigurd,
vice ordförande

Stefan Nilsson,
kassör

Daniel Ingered,
ledamot

Paula Zielinski,
ledamot

Uno Asker,
suppleant

Jens Grahn,
suppleant

Kansli-chef och
riksinstruktör

Petter
Alfsson-Thoor

www.sff.se

På hemsidan hittar du fakta,
information och nyheter om hoppling.

Svenska Fallskärmsförbundet är en frivillig försvarsorganisation,
medlem i Flygsportförbundet och Riksidrottsförbundet.

Transportstyrelsen har till Svenska Fallskärmsförbundet
delegerat tillsynen av sporthoppning med fallskärm i Sverige.

Begagnatmarknad, nyheter, fler produkter och mer info på
www.uffeshoppshop.se

Uffe's Hopp Shop AB, Kokillgatan 12 B, 721 33 Västerås E-post: info@uffeshoppshop.se Tel: 021-355 750, Fax: 021-355 377

Riccardo Giandoso

Maria Ångarp

Maria Ångarp

Anna Oscarsson

Gruppfoto: Daniel Hedblad

Liksom förra våren åkte Velociraptor till det italienska hoppfältet Pull Out Ravenna för att inleda säsongen. Det blev fyra dagars storformationshoppning, 24- och 25-mannor, under ledning av Johan Hansson. Francesco Franzés fina kontakter var till stor glädje både när det strulade till sig i

manifestet och när middagsrestaurang skulle väljas. Sittande från vänster: Johan Bond, Mikael Fallström, Jonas Gyllenpanzar Stjerna, Monica Stjerna, Ronny Modigs, Anna Oscarsson, Sven Mörtberg, Monica Paulsson, Jenny Melander och Eugenio Pizzi. Stående: Juan Cifuentes,

Johan Hansson, Gunilla Sigurd, Patrik Selhag, Peter Carlsson, Bodil Almberg, Siv Lindgren, Maria Ångarp, Kerstin Gustavsson, Lisa Carlsson, Håkan Andersson, Francesco Franzé, Malin Pedro och Mats Andersson. Längst fram gruppens videofotograf Riccardo Giandoso.